

Kollel Zichron Michel of NMB

Sunday Morning Shulchan Aruch Chabura

Business on Shabbos – Shiur 5 –

Common Shaylos – Mail, Garbage Collection etc..

שולחן ערוך סימן רנ"ב סעיף ב', וסעיף ג'.

שולחן ערוך סימן רמ"ז סעיף א', סעיף ה' ומג"א אברהם.

שם סק"ח

שו"ת מנהת יצחק ושו"ת מחזה אליו.

הלכה שבת סימן רג'ב

ב יומוטר (יב) *לייתן בגדיו לכובס איננו-יהודי וערודת לעברן (סידורש, האומן שמאבד ומתקין העורות) (יג) סמוך להחטכה, (ג) (יז) *יאם קצץ לו דמים או שעורשה אותם (טז) בטובת הנאה, *יזהוֹא שלא יאמר לו (טז) לעשותה בשבת, יוגם שיעשה האינו-יהודי החמלאכה (יז) בביתו : הבה (יח) ואם לא קצץ, *אסור (ט) (יט) בערב-שבת. וענין לעיל סימן רמזו

ו שפ. ייז' ז
שפ. ייז'
הרטב'ם
מחלכות
וז יטכ'ם
דעתה ו
ט ציינז'
ךך' ז

כאר היטב

בדבר ספק נפוחות, ע"ש. כתוב ע"ח: נראהadam השכיר את החוד לא"י בפרוטה במשך יום השבת אין להחמיר כלל, ע"ש, ומ"א כתוב דאפשר בשכירות החדר אין לסמן להקל, ע"ש: (ג) אם כן. ניל' דבזמן זהה כלים לכוכב מסתמא הינו קציצה, דקצתן ידווע, דראטו בכל פעם יקוץ' עמו, ולבן המנתה פשות ליתגונם ע"ש סמן לחשיכה, מ"א. ואם נוון סמן לשכת ואמר לכוכב ראה שאני ציריך להם במוציארשבת, כגון שרצה ליטע מיד במרוצאי-שבת, זהו אסור, דהה"ל כאמור בפיידיש שיכבס בשכט, ט"ז סי' ש"ס' ק"ג וכ"כ כל האחרוניות וכי' בתשכית פנים מאירויות טימן לה: (ה) בע"ש. ואנ' ב'

משנה ברורה

(ז) ושאריו אחוריוניס כתבו דאפילו בשכירות החדר אין
לסמן להקל: ב (יב) ליתן בגדי וכו'. והוא הדין לשاري
מלאות, והטעם, דברון דקצת לו דמים بعد מלאכתו, ואני
מקפיד עליו שיעשו תיכף,תו כי קעביד לחשלים מלאכתו: (יג) סמן
דנפשיה קעביד למהר להשלים מלאכתו: (יג) סמן
לחשיכה. ובעינן שיוציאם גמ'cin מפוח ביהם מבعد יומ
[רמב"ם]: (יד) אם קצץ וכו'. הינו סך ידע ולא שכיריים.
ועיין טמון רמו סעיף ב, דאם התנה עמו שיתן לו שכר ויתפר
עמו, אפק-על-פי שלא פירוש כמה יתן לו דין קצץ;
(טו) ובזמן הזה, כלים לנוכס שתמא דין קצץ, דקצתתו
ירוד, ולכן המנהג פשוט ליתנים ערב-שבת סמן לחשיכה:
(טו) בטבות הנאה. הינו שנתרצה האיגוי-יהודי לעשות לו
בחזום, ואמרין דמתהמתו הוא בשליל איזו טוביה שעשה לו
הישראל מתחלה, ועל-כן אروعתיה דנפשיה קעכיד:
(טז) לעשות בעשת. וכן אם אמר לנוכס: ראה שאני צרייך
לهم במויצאי-שבת, בגין שרוצה ליטע מיד במוציא-שבת, גם
זה אסור אפללו בקצץ, דברון שאי אפשר לגמור אל-א-אמ-יכן
יעשה בשבת, (טז) הויליה כאלו אומר בפירוש שייכבס בשבת
והויליה כשלוחו [אחרוניים]: (יז) בביות. רוץיה לומר שלא בבית
ישראל, דאו מיחזי כאלו הוא פעשה בשליחות ישראל. וכותב
החייאדים, דברתי ישראל אסור אפללו אם הוא רבד שמנוג
כל בני העיר ליתנו בקבלהות ולא אותו למייחשודה בשכיריים,
(יז) גם-יכן אסור מטעם זה, דיאמדור שזרחו לעשות בשבת:
(יח) ואם לא קצץ. הינו, שלא התנה עם ישראל אודות
שכרו והאיגוי-יהודי מצפה לתשלום שכר, אסור, ולא אמרין
אروعתיה דנפשיה קעכיד, כיון שהישראל לא חבטחו בהדריא:
(יט) בערב-שבת. ד搖שותו לו בערב-שבת מיחזי כאלו
נוהנו לו על-מנת שעשה בשבת, וכשקצץ, דאروعתיה דנפשיה

שלעולם נתגונ שוכר על מלאתה וזה יוציא בקבץן. קשיה מואד לטמוד על זה ולעומת דהרי כל הראשונים [זהם הרמב"ם והרשות] בחידושיו והמנגיד-משגנה והאריך זוזע והמאיר] כלם כתבו כהירא בכל מלאכות, ואך בעורוז לעבדן וככלים לכובס, דבריהם אין עושין בחינוך, ואפללו הabi בעין קצין, ועל-כחן התעם כמו שכחובו לעמלה, רטפני שאין האיני-יהוו זוזע כמה יתקן לו ושם אין לו דבר מעתן, עליון לא סמכא ועתה לעשו בשבל חכמי ועישוה ארעה ישראל ומוחי כשלוחה, וצליכן לא היקל המנג' אברותם אלא בכליים לכובס, שהיא במננו הקבאה יודע: * והוא שלא יאמר וכו'. וזה אedor אפללו בנותן לו כמה ימים מוקדם, וכן שוכבמו במשווה ברוחה בטימן רמו: * אטור בערבי שבת. הרמ"א אויל לישתו בכיסין רמו סעיף א בגדה ומתר בלא קצין ביום ה' [מ"א הגורא]. ועיין במנגן-אברותם, דבר שהחמיר הרמ"א שם

שְׁנִיר הַצָּבָא

(7) אליה רכה בשם אהוחונים, עיין שם: (8) עיין ביאור זלכה: (9) ועל כן אedor אפליו כמה ימי' קודם: (10) והוא חי' באיזה מקרים ששוררין להם אינן יהודית בקבלנות לנער את פשתיון בחוץ' ומגניעו גם ביום השבעת' ולא יפה הם ערשי', אך אם הוא מהג' כל העיר בקבלנות, הלא בראשות ישואל לטעם אסור, ועל כן ידא להזגנו להם השבעתו בערכשכ' שבתאי' שלחו לומדי.

(ב) דיש חולקין אם עושה לו (כא) בחינוך בטובות הנאה. (כב) *זאת ראהו עושה מלאכתי בשבת, אם היה עושה בטובות הנאה, כדי לו מרד לו שלא יעשה בה בשבת: הגה ואפילו אם נתנים לו (כב) כמה ימים לפני שבת: ג' (כד) *לאם היה מלאכה מפורסמת (כח) וידוע שהיא של ישראל וuousה אותה במקום מפורסם, *שיז להחמיר (כ) [ט] ולאסור: ד' (כו) כל שקצין, (כו) אֲפִידָלְפִי שיעשה האינו-יהודי מלאכה בשבת, מותר לישראל ללבוש הכללי בשבת

שער תשובה

ליקות הוכיטו להפסיד מוגנו, ע"ש, ולכך אין ללמד מוה היותר לענן אחר היכן שrok או לא קשי לה ויקא. עיין ביד-אפרים כ"ש בדורות הפמ"א בענין ההציג, דהונ טריטוריה שמצוינה באיס חוויל נולד, ע"ש: [ב] ולאסורה. עיין בה"ט.

כינור הלכה

שלא בעה הצורן בהמחרבר, בזה היקל, עיין שט טעמו, וכן משמע מוגאליה רובה ושה"א דריש לאילך בזה בר' וכו': * ואם רואה עושה וכו'. עיין משנה ברורה מה שחייב אדם התנה וכו'. דין זה פשטוט לכולי עלמא, הדברו בכל קצץ, וכן כל ברמ"ז. יש מאחרונים נשלחן עיי' שיטים, היכאו בחודשי רע"א ובכ"ס אמר מרודין שמקילין עוד יותר, מוקם) אוזרות השכר, שם היה וזה בדרכו היתר הדינו שהיה כמה ימים לפניו שבת, או שמר לו בערב-שבת והיה שתוות למגרו קדם השבת, אין צריך לומר לו כשוואה שתוות כשבת, דהיינו שצווה על-כל-פניהם בשכר אמרין בעבדות קעפיק: * בטוטוב הנאה. ואם האינו-יהודי החיל בעצמו לומר שישפה לו מונגה, לפי מה שבtab הרמ"א לעיל בסימן רמז ודו"ה דינו קצץ, וכן נזדריכמשה בגינינו ממשע לכארה רבאותן וה אין להזכיר, אבל לזרעת המחבר פשטוט דין חלק בזה, וזה לזרעה בכל גווני חמימות מועור לכתוללה למוטר, והוא בכל לטובת הנאה, ואפללו הבני כשוואה בשבת צrisk למחמות, ואם אין הוא הדין כהה, וכן משמע מציאות הפטיקט שלא חילקו בזה. אחריך מצאת בחדישו וביקר בטעמי ד שמחמי בזה בהריא: * טוב להחמיר ולאכון. פירוש, שאם עושה בשבת איזיך למתות בידך אפללו כשבא לביתו ומוצאו שצווה, מיהר זכרותיה עביד כיון שאינו מקבל שבד על זה, ורק לומר לו שלא עשה, (יק) אבל אם התחנה עמו מוואלה ליין לו שברנו, אף שלא פירש לו טר' חז"ז, אין צריך למחות בידו, דבעבדות קעפיק: (כג) כמה ימים. הרצה לומר, דבגו הגוננה לאינו-יהודי היה לאילך עלמא מונגה, וכג'"ל, אפיון המכרי לatched בינו ב贇עה, צריך לילך ולמחות בידו כיון יהורי (יע) שכז"ים אכלו בימי החול והוא רוץעה עתה גמ"ן לעשות מלאתו ביבו ב贇עה, צריך לילך ולמחות בידו עשה שבת, שנודע לנו, אפי' עיל-פי שאין עושה לפניו. כתוב מנ"א-אבודהב, דאם מצוח לאינו-יהודי לעשות לו מנעלים ורדווע עושה שבת, אפללו לא קצץ, אין צוקין למחות בידו, וזה אבוזי נא קראה שם י"ר אלל עלייהם, ואיבע האינו-יהודי מוכרים לאחר ולהזה עשה מנעלים אחויים, ואפ"ק לאו בזידיה קעפיק: ג (כז) ואט היהת זאמון גלוין דידע שזו שפה של ישראל, ועל-כן אפללו אם הוא מעבד וכובוט במוקם גלוין לאילך, כתמן אין ידע שפה של ישראל, וגם הוא עשה אוזו בא מקומות גלוין לכל, צריך למחות בידו שלא לעשויה שבת, דחויאה אין ידע קצץ וגטו מהשדייה בעבדות, וכן לי בטימן רמזו סעיף א: עיין שם בסעיף ז' ד זעט השולחן-דורון שב רמדינה אטורי בזה, עיין שם בכירור הלכה ויבוד הזמתחיל דידט: (כח) ויזעט שהיא וכו'. ויל"ז זה, האתלויקט שניבורים שהם של יש"א, והאינו-יהודי מבטן על-גב הויה שצואו מוקוט גלווי ומפוזט, צוקין למחות בידו שצואו שבת (מג"א): אבל בתוספת-שבת כתוב דלא שיקן בזה השדא, דלא נוצע של מי היה. חז"ז אמרת היקל בזה ועוד מטעם אחר, רצין טיזען שמנחג כל בני העדר ליין כלים לכובוט בקבילותות, על-כן אפללו את האינו-יהודי מפזען מקום מפוזט, דאין בזה א羞א מושם שניראים, וכעין מה שכתב בסימן רמזג סעיף ב, וזה הויזין ככל אובלט שצואץ ליזון בקבילותות, ואין אטוד בזה אלא כתועשה בביזו ישראאל דשם לא מהני שום היוציא, וכעון שכתבנו למשילה בטעמ"ק-קעטען ז: ד (כז) כל שקצץ וכו'. ובואפ"ן שלא זהה איסוד בתנתינה, שהיה בזה גמ"ן שאר הפטיטים שצוקין לקצצת, יונ"ל גטנץ נ: (כז) אקי' עיל-פי זטוי. ולא זטוי (כ) לתה שמבראי (כג) בטימן רעו סעיף א בהגיה, דאיינו-יהודי שרדרליק וזה שבבלי יש"א, אפללו אם היה עיל-פי קצץ היה אסוי להשתמש לאיזה, דהכא אפיק-על-גב שהישראל נהנה בליבת-חוות סמלאתה שבע, אבל רקום אינו-יהודי לא עביד בשbullet ונאמה ישראאל, אין אדרעה דנפשיה למהר להשליט פעולתו; מז שאן אין הרט, והולקו שבתו היה כדי שיתהמש בירישואל ענשי, (כג) וכן אסוע. ולפי זה גם בעינינו, אם הי"ר אמור לאינו-יהודי פטון לחשיון: מזוע לא גאנז מלאכון, והשיב לו: עעשה ואת למונך בשבת, אי-הכני קעbid, לא מיהר כאללו אומר לו כן. וכחboro הפטוקט, דרכיש שהות למגרה מבועוד יום, מותר אפ"ל בערב-שבת אטאיל לא קצץ כל-עלמא, ומה שי"ק והו"ט"א בערנ"ש-שבת, דביבשי והחמיישי שהוא קודם האשbat, כיון שלא אמר לו שייעשן שבת: (כ) דיש חולקין וכו'. וטביווא להו דיזנו כלא קצץ, ואדעתיה לדישראאל קעbid ואסור בעובי-שבת. ועיין בדורכי רמו במשנה בזורה טעיף-קעטען טז: (כג) בזונגען. אם לא שהאנינו-יהודי בעצמו, מותайл עט היישואיל לומר שיעשה לו בחינן, אז זוא דעטו על הטענה שקילן ממן מאכבר ודינן קצץ ליעיל בטימן רמו טעיף ד בתג'ח: (כג) ואט רואה עושה וכו'. אף שהמחבר הוקל למעללה ליין לו אף בטוטוב הנאה מבועוד יומ, ואין לו להזעט מז שיעשה שבת אפ"ל ואט שכתבנו לעיל דמא במשנה בזורה טעיף-קעטען ג, סאל אקטוט כשבא לביתו ומוצאו שצווה, מיהר זכרותיה עביד כיון שאינו מקבל שבד על זה, וצוקין לומר לו שלא עשה, (יק) אבל אם הרצה לומר, דבגו הגוננה לאינו-יהודי היה לאילך עלמא מונגה, וכג'"ל, אפיון המכרי לatched בינו ב贇עה, צריך לילך ולמחות בידו עשה שבת, שנודע לנו, אפי' עיל-פי שאין עושה לפניו. כתוב מנ"א-אבודהב, דאם מצוח לאינו-יהודי לעשות לו מנעלים ורדווע עושה שבת, אפללו לא קצץ, אין צוקין למחות בידו, וזה אבוזי נא קראה שם י"ר אלל עלייהם, ואיבע האינו-יהודי מוכרים לאחר ולהזה עשה מנעלים אחויים, ואפ"ק לאו בזידיה קעפיק: ג (כז) ואט היהת זאמון גלוין דידע שזו שפה של ישראל, ועל-כן אפללו אם הוא מעבד וכובוט במוקם גלוין לאילך, כתמן אין ידע שפה של ישראל, וגם הוא עשה אוזו בא מקומות גלוין לכל, צריך למחות בידו שלא לעשויה שבת, דחויאה אין ידע קצץ וגטו מהשדייה בעבדות, וכן לי בטימן רמזו סעיף א: עיין שם בסעיף ז' ד זעט השולחן-דורון שב רמדינה אטורי בזה, עיין שם בכירור הלכה ויבוד הזמתחיל דידט: (כח) ויזעט שהיא וכו'. ויל"ז זה, האתלויקט שניבורים שהם של יש"א, והאינו-יהודי מבטן על-גב הויה שצואו מוקוט גלווי ומפוזט, צוקין למחות בידו שצואו שבת (מג"א): אבל בתוספת-שבת כתוב דלא שיקן בזה השדא, דלא נוצע של מי היה. חז"ז אמרת היקל בזה ועוד מטעם אחר, רצין טיזען שמנחג כל בני העדר ליין כלים לכובוט בקבילותות, על-כן אפללו את האינו-יהודי מפזען מקום מפוזט, דאין בזה א羞א מושם שניראים, וכעין מה שכתב בסימן רמזג סעיף ב, וזה הויזין ככל אובלט שצואץ ליזון בקבילותות, ואין אטוד בזה אלא כתועשה בביזו ישראאל דשם לא מהני שום היוציא, וכעון שכתבנו למשילה בטעמ"ק-קעטען ז: ד (כז) כל שקצץ וכו'. ובואפ"ן שלא זהה איסוד בתנתינה, היה בזה גמ"ן שאר הפטיטים שצוקין לקצצת, יונ"ל גטנץ נ: (כז) אקי' עיל-פי זטוי. ולא זטוי (כ) לתה שמבראי (כג) בטימן רעו סעיף א בהגיה, דאיינו-יהודי שרדרליק וזה שבבלי יש"א, אפללו אם היה עיל-פי קצץ היה אסוי להשתמש לאיזה, דהכא אפיק-על-גב שהישראל נהנה בליבת-חוות סמלאתה שבע, אבל רקום אינו-יהודי לא עביד בשbullet ונאמה ישראאל, אין אדרעה דנפשיה למהר להשליט פעולתו; מז שאן אין הרט, והולקו שבתו היה כדי שיתהמש בירישואל ענשי, (כג) וכן אסוע. ולפי זה גם בעינינו, אם הי"ר אמור לאינו-יהודי פטון לחשיון: מזוע לא גאנז מלאכון, והשיב לו: עעשה ואת למונך בשבת, אי-הכני

שער האיזון

(י') בית-יוסף וב'ת, וכמי מה שפירשוכו זו האלית רכה והוספה-השכלה לשיא להסירו מעליו פושית הדגש-הארהה, וגם הנטקן-אבראהם מחייב להזו דוחה רינו כצקן, ובכל ביטרן רמו טעיף בו: (יע') מבדoor בכמה מקומות דאותו-הזמן יושבדי קעבדי בשכדריים: (כ') מנ' אבראהם: (כל') גם בכית' יוסף שם כתוב כן: (ככ') הינו אפיל אל התאנךן היישורן בניתו של אל-הנ' קצ'ית, ועודל בסענ' ב', וymbutor האל באחוועים בסימן רעו:

רמז דין א"י המבאים חברים בשבת. ובו ו' סעיפים:

באר היטר

* אם התנה עמו שיתן לו שכחו. ר' ל' כילוי לו לו כלי מה שיטפנול פמו

ע"מ למקומן מ"מ כל צעל נפט יופיך נטנוו צלול נטעום וזה כ"ה נטעמה סדרתך וע"פ סורלהם מכך. יתראהן דיבך לנו קומס ורבו קומוואל סמכיריו לאטהאללו לו לאטהאללו והוא טהו ימול נטמון נגוז ממען ממען ימכיריו לו נדגר מועטן ומ"ז יכול קומוואל נטענות צו כלוועו ווילס מה"כ יטוויל ווילן לו טנטווע ווילס סטאערוות מהונט צונלטט יטוויל ליט (טשי) אונט יעתקן ווילס צונענ"ת טקאנלייס ג"כ עמו גנד דיז לאטראן:

שער האיזון

כטב' טבב' טבב'

ପାଦମ୍ବିନୀ ଶରୀରରେ ଏହା କଥା ପାଇଁ ଆଜିର ଦିନରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା

ל' (ט). קראנו בדורות אחדים, אך לא בדור אחד בלבד, כיון שפה נרחבת מכך.

卷之三

MEMPHIS, APRIL 22, 1865.
RECEIVED FROM THE
GENERAL
QUARTERSMASTER'S OFFICE,
U.S.A.

କାନ୍ତିର ପଦମୁଖ ପଦମୁଖ ପଦମୁଖ ପଦମୁଖ

ל' יטב : א' גמ' ו'ג' : ב' ס"ס ו'תנ'ת' ד'ג' ו'ת'א נ'ת'ל

סימן יז

בדבר שיעור עונה למי שיזכר לדרך בכל יומם

וש"י כתה, דתנורו יולח מרך, צונוג נלוכת רופח
בלם נצטול, קו שיטור יג מיל, כבישור בצח דלה
כמי' טרמיטס (כפ' כ"ז מ"ה שחת כ"ה) פוי'ך,
ובגלוח סברפ'ט חירס מנפוז, מלוז א' מכח, ולחס
נולמו סאס דרכ' קו' יג מיל, ממייל טה כדרן נטנין
מלות פקיזיך, הצל על יתיו צדורה מיטס (פמאכ), חריה
ס"י ר"מ ס"ק ד', דצטבב צוונה מרך, וכתז להלק ציה, לדמן מלהות
טוניכ' ייל', דצטבב צוונה מרך, טויו כטעל ויה צחינו
שכיניג היין טווח, لكن היין לפוקוס מעס צוינה, הצל
הס קיס בטנווה, גוס יזוח נגיון צמנס דציוון גאים
כחיהו, גרכח דלון הווע מאס'ג. — ומוד רון צה,
זומבל ונמנ נערת זרכ' מלה, כמבדול צמיה' (סוס'ו
רמ' ח'), וע"ש בס (ר"ס פמי' ותקיל'ו), זוויל' נזר
מעוכ, חייז מלהויג נפקוד כמניגול נט'ס וט'ס בס
(ז"ז סי' קפ"ד וט"ז סי' ר"מ), גמל' נגכ' (חו'ח'
בס' חות (7), יון כל' מלה כמקומות, היל' סקט צפ'ס
טא'ה, לדממה ומון גקרן רשות צב' פוי'יך, הצל מוי'ע
כ"ז סי' טה'רוף, בל' מלה'יז'ן צין פומכ' מונוכ' וככל'.

סימן יח

בנדון שלוח מכתב עקספרעס בערב שבת רחוייל

ב' סמי' ב'), וdfs יט לדג' יוֹךְ כוֹכָה, מותר לנוּר
לעכַר'ס לנטהוּן, וְה'ס כוֹן צָהָל כִּי דָוֶל מְתַמָּנוּ
וְהַרְוֵי כוֹן מְוֻרָק כָּלָבָד גְּזָנָה וּפְרִי צְדָקָתָה טְהָרָה. אֲזֶה
וְיל' מְמַחְתָּא עַקְסָפְטָס פָּקָדָלָם כְּמַרְבָּעַת הַתְּהָרָעַת דָּלְקָן
שְׁבָחוֹת לְכִי זָוֶל נְצָלוֹת מְפָעַת, וּבָוי כְּמָנוֹת צְפִירָוָת
לְפָלוֹת צְבָתָה, מְמַי' הַס פָּעַן מְוֻרָק גְּזָנָה, יְסָד כְּבָיתָר
בְּל' צְבָעָן, מְגַל כְּלָבְּכִיר כְּמַהְרָן חַלְמָן מְמַלָּא, דָכְרָיו
שְׁוִיקָר סְפָדוֹ צְנוּי טֶל כְּמַגְבָּר (סְפִי' ט''), וְכוּרִי קְסָס
כְּתִיר כְּמַהְכָלָע צְבָע רֶק צְבָתָם גְּזָקָתָה, כְּיִוְוִי דְּטִיקָּע
כְּמַלְמָכָה לְיַיְהָ רֶק מְסָסָה קְזָזָה, וְהַזְּ מְוֻתָּר צְמָרָוָת
לְבָכְרָי, וּמְכָכְבִּי כְּרִימָע סָס יְסָמְקִין חַלְפָל
צְמַלְמָכָה דָמוֹ, נְגַר תְּחֵרְבָּע (סְפִי' וְי'') דְּרוּמָע
אַרְךְ וְיִטְבָּח יְוֹדָהָה, וְגַס צְבָתָה ט' חַי, כְּתַז
כְּמַגְנָע ט' סָס דְּזַוקָּה כְּמַקְסָס כְּסָס דָבוֹל טָסָקָל מְוִיאָה,
הַמְּגָנָס גְּמַחְתָּא עַקְסָפְרָעָת שְׂיָר בָּס נְעָם סְסָז וְיִמְעָן
סְוּלָן צְבָעָן אַת כְּמַחְתָּא גְּלָבָן כְּמַעֲבָן

זהנה כספני חילן חמיטוי (ס"ר ל"ז) כדכ' כתהחו טה
ונדרי כתנות יעתק כ"ל, וכותחו צמ"ה מפקח טן
צדורי. לווטו מטס כי, כייל, מ"מ טוטק כלולוב נצוץ
וין זה, וכחצ' וו"פ דוח מ"מ טוטק כלולוב נצוץ
אטמוליך כחצ' מילות לטוט, ומוקרא גופם סבב
ונמס בלבב נורויס כווכ, ווילך לדמות דדרי צמ"ה,
ומודמי נמה שטוחה (ס"ר ט"ב) צו נחחד נא
למלוכ, ובן בכחן לירז זו קויש, ומלמת מ"מ לין נא
כלדי לדמות דדרי צמ"ה זרכין בככיא מלוכ נטמא
וימוליך נ"כ מגיה יטלול מערחות גברות היטסוב חז

ב"ה יומן ר' ר' ח תמוז תשכ"ד לפ"ק.

נשאלתי בזאת לדין דרביך לפקד אשתו בירצון
לדור. ומכתב הפתיחה (וור' פ"י קפ"ד ס"ק
כ"ד) בזאת שhort מושב פסחנה (ח"ג ס"ר ל"ב),
דישענו הדריך בות נראה שהוא שנות עשר מיל עירש.
ראב"כ במר שפרטנו לנווע כל יומ ויתר מיליב מיל
וחזר לבתו באותו יום, וכן יש להרבה ב"א שחנותה
בעדר אהרת, וונטהעים כל יומ לשם ווחורות באותו
יום לבתיהם, וכי היה מחויבם בעונה כל יומ ווות.

תשובה:

הגה' כמינוין צד"ח התוכנ' מלהכט סס, וויהכ טכטן ק', ע"ז כטנוול נט"ע (ל"ה ס"ר ר"ת סע"ג נ"ז) וכול' מכהטמ"ס (פ"ז מ"ט דשווין) למ' יונטו למ' דיאס יוניה לזרק או ציילס קן כזיך ונור עלי"ז. וויהכ מוזך לרפהיה, וכמ"ט בגמ"ה (ס"ק ס"ק כ"ט), ומ' צהורה קטלמייס (צוייר) סס,

בס"ד אוד ליום ד' עשרה בטבת תשל"ב לפ"ק ירושלים
עתקה ג'.

ע"ז שאלתו אם מותר לשלוח מכתב לפפראם עז
הזרור פערב שבת בזקן שאין אפשר עד
שיילמו המכתבים קורת השבת אמלם הבקנאים והעובדות
שם הרה ורבנן

הגה כשלעצמה וכוניגס בתקה, וכונילך שכי' טפ' ז' במאמר זה חסר צוות עתק (ח' סי' מ' ע''), במאמר ע' ככתה טז'הן נמי' על כת' ד' ו' ממעוי סקוריון פלה' ע' הי' טפיר דמי, וכילב' צו' ג' ממעוי ל' מילר, ר' דכו' כמו קין, וכישרלטן הי' הווער לא' לילך בצעה, וגדת'היל בצעה' (ס' רמי' כת' ב'). וטפ' צונס ממי כת' ג', וכגדת'היל בצעה' (ס' רמי' כת' ב'). לדס ככלי' סולן גמלמו למוקס למל' וכישרלטן נמי' קלחנעם מומער נבל גווני, ר' טפי'ו אל' טס ביטרלטן גמלמו צוולה בכ' ז' וווער טל' כווארטן גמלמו צוול' צוונס נאכצ'ה הנרא פלויו זיס פלויו, וו' ט' נכו' טס בלווטו יוס ט' טולך בצעה' כי הצע' מוחן לא', וטוי' כלעמו ז' צפויו זילך בצעה' צפויו, מ' ז' גדר ביטר, טס ט' ביטרלטן גמלמו מודיג טס כוכרי' ברכון' בלענחתה כי טס מהוון טל' כת' ד' זולט, גמלמו צסאנטה גלאמ' טו' סולן קדש' זברלטן לי' בצע' זולטו' וכוי בצע' זבצ'ות, ועי' כת' מות' יולו' (ס' מ' ע'') פסק' קדשו' בצע'ות זבצ'ות גמלמו לבגנוו' דיטמ' גאנטי' טשר זברל, טק' טס (ס' מ' ע'') כת' זבצ'ות סגנון' נבריג' לדמות' כי' ווילסוו, מ' ז' כל' מגווע' (ס' מ'

בְּנֵי־עַמָּךְ

עקב ווים גראות
נמי נמי טעם כרומ'ס,
ויק' כרומויה,
קקם תלמידיס
צענוייס צכטפי
טאנס סכלומס,
ס. סי' יין)
פ. פ. לגדות
טטען וויה וויא
כליזס ווילז
אוקון'(ע) זקס
זקס מלמד כל
לבלטנט גו'
ספלוון גוין
וילז גל' ווילז
וילז כבגין
ס. ט. טבלו
ט. ט. ט. ט. ט.
ט. ט. ט. ט. ט. ט.
לגל' ט. ט. ט.

יְצָהֵךְ

לול צפחה וכח, וכחן עטפי" דצרי הצעות יתקי
יש לבקל לווך גויל לטלה כהורקה נס"ס מל' בטהון
לפנור יוועט פמוכוות כמוניות לטלהו צפחה, וכחן
חסס מול עטש להחיה ל"ס צנ"ל, טוו"ק, ולכז' כטבאי
משם שטט' נכער נאכ' נאכ', מוואחו נספ' חלחת יתקי
מנמיהו כרכ' בגוזן צלט'ה (ח' ס' סי' ס'כ'), צפחים
דצרי' סמכרכ'ס נאכ'ל, וכחן צפפי' דצרי' יט' כימר
ונס על דחולות מכם עקספליטס גער'ז, ובכן כתא' ט'
נסג'ן פלאויזה'ג' צ'ל' נאכער צפחת הדלק, וכחן
לפי' מ"כ מהר צלט'ה' סס נאכ' היין טפ'י' כמוצול
(צפחה קכ'ג') גז' ער' לטלוד ער' נא' מלה' עווי'ס' (נא'ל)
כל' כמיין כרכ' כב'ז'י' צפס טפ'ר הילכ'
ברורוכ' וככער טלו' נא' (ל'), הילן צמוקומוק פלאס'ו
לשלוח צפחה ווילוט צעקספליטס גער'ז'ס מג'ין
בנטה'ה צה'ה' מוקפה'ס ל'ס' ביטר' א' טכ'ג', ה'כ'
לפי' ז', ג' ריק הוי מוליך' צ'ל' יטראל' ניכים מוייג', רק'
זודרי' נאטה', יט' נס נא' קייז'ו'ן צ'ל' מילב' צט'ויריס'
נאכ', הילן. כ'ז' סי'יך' א' טול' נמקום קרו'ן דניינ'ש
נס' מהר צ'ק', הילן צה'ה' נמקום רוחק צוועה' ער'
יגיעט נס' דיס' מלה', ל'ס' מס' ז'

הנה מכך דוחתן מכל הבא", כתיבת צה'ר רק צעטה
בדחק נזיך גוזל, הצל מלח ופכ' במניחות
בכטיש כזה, ובשלוחן מתחז' עקופרטם למקום מוקה;
ולו... מנישים חיל נלחמי ארץ ימי' וכינודע
השבה מכתצ'ים חיל נלחמות שרחותם נטחים מע'י
המיהוי, והס כי נלחמים טוֹף כיו מגישים מ'ן נלחמות
בלחמות צוותר צחומו יוס', וודלו' נסתצען כן מהמת
יריעוני כהלה, וחי הפל נלחו' כל צוות מה'ה, הנ'ה
כל בדור קוד' וכיצ'ר', רק מכל מקום מכתצ'י
תקופרטם קווין למכח'וט' פהרים, וודעתה דס'י
שונקס'ס כל מכתצ' עוקופרטם, הצל נ' פל ולדי'
שנ'ל'נו מ'יך', ומ'יל'ן פ'ב' כמ'ה'ו' נ' פל'ם נצת'ת
דוקה, לנענ'ן' בל'ו' זכות פ'ן שטול'ים מכתצ'י
תקופרטם גאנס'ק זומן'א.

סימן יט

דוחני לאשונות שוטפות לרועחים, בחברת שמלהלמת שבת,

בגנון גוסט שטר צוואה

במהדר נבוסלים עיינאתן יומן ד' במדבר מ"א למנבי"

תשל"ב ל'ק"ג.

שוכט"ס א"ב ידידי [גייט] הרה"צ המפורסם פק"ה

שָׁהֵן וְכַי' בְּשִׁית מֹתָר נֶפְתָּלִי

חובק'ק גתני — בית אונז.

אַחֲדָשָׁה בִּידֵי

שְׁמַוָּת לְשֻׂם אֶפְלָגָה אֶלְבָד בְּאֶלְבָד בְּאֶלְבָד.

REFERENCES AND NOTES

הנִזְקָן בְּהַעֲמָדָה הַבְּרִיאָה וְבַתְּרוּבָה
הַמִּזְרָחָה וְבַתְּרוּבָה וְבַתְּרוּבָה

עלמי בדרכם באה מבל תלכו ברוחם שטמפה של

הנגב ורכבו שחנו חבר בפתחה זו. התוישוב נחשב

[View all posts by admin](#) | [View all posts in category](#)

בכפוף כל חורש, מפוקם ההנמנה של כל ובכ' בהודש
הה מביב' את הרצאות ובירורה מתחלקים השותפים
של אותו רכב. חברה זו קשורה עם האצטן ומוכרות
לפעמים לפי דרישת הגזע לרוביל רלק בשבות
החנניים או אונז אמברות לנחל השבונות של ההנמנה
בזובולות אלה ברישום מפורן. והחוויו הראל היה
המתקדם בירוח אל ההנמנה מיניות נחל ואונז רבעת
שההרב יעדן בשתות והגיים אכל אנטר הדנמנה
דודה במלגה אוון בדו לשונת גזרת נחל העספּן
ולטיקן מפוקם אם מוחר לו להנמן בשתות זו לתהו
בהריה הנמל ואמ און בויה מסומן סריין יידי עופרי
עכירה או ולעפּן. ויעי היבא בתייה את שוויית מהריזין
(ח'ב בר פ'א) בשאליה כגון דא בשנות ברכבת

וְהַנֶּגֶד

עד דבר השפט
שביק שקט
דרומם, אם מטור גן
דרומי מזרדו גן
את התבשלה
בשער הדין (ב'
שמע שדרמן א-
רבעניא (ה' ר' ג')
אבל או ראי מושב
על הדריה, יוכא
הכירה בשכת עלייה
מןידם

אמנון כ"ח כתם
ג' י"ג סני
ז' י"ד בנוניים לטט
וונתנן הוות מוק
על'ל, וכטננס מכו^ר
לו'ן ב"ס' ז' והאי^ר
כמג'ל כתב לדפי
לעננין לגמורי הין
ובציו' מומחה ניגב
רונען, להמת ממי^ר
ה' טול' לוגים
לעסן און נוועט כ
כממש'ין צטס כ

טו) נזכיר שטחן הנקה למל'מו, דבר שבדרכו כו' טהרה טהרא
מל'מו עוגר מכירנו, כמו מילוי מוס לנטכטהו, חסוך
לשרלטן לקחת דיליס אלו מס כו' ממכוון צל בגנאי, מהמת
במלה יונצ' במל'מה נאנצ'ין (לחות נ').

(טו) במלואו מל' זה נכלך שמוות נסוחה נכליו להויה
קהלפער עט יוטר מבליך לנטה דכוו ריכיו צשיטויס
צ'ליסויר טזות וגום דכוו קומפה למא טאנלו כהו צטוק כלו
טמאוד ומאין זה גמצע ריכיו צשיטויס לרונד כלו מטוס כל טוינ
בזו כלמוד וככוי מכלהת פלי גודל דמקוס פלי קמן. עי'כ.
(לום כ"ח)

צקון היה פיטו לינו צטשוליס, וכך לא מוד כוֹה וככלו
ביחס גואלרכמו בлом זוי (טפחים י'ז"י).

יב) כהן כהן וכוכבך ; לטינוו כוכבת פלי גודל זמוקות
הבראשו ברכות ארכיטקטורה קדש בלב ציון מומבו (טוטס כ"ג).

הΚΕΝΝΑΙΟΥ ΜΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΑΣΟΥ (Ιωάννη Λαζαρίδης)
יג) גס דינמ' וולג' כלו טמיה הגד מטבח כל מם מטבחן כל
 כלחד ממת. וכוספאו מפליס נזוק תייכ ב' שומליהים, כי
 ככואלה פלי בדול במקום קמנן ולחין זב ליחסור (לחוותים
 כ"ט-ב"ז).

(ד) כלוקת נר עט מרבד במקל טזרו הולב צו"ס זמוקס
ולמי משליק נמר שיט צו פטור במקל כי מלתקה כפומקדים
לש דומם נקייה פלי גזול לו גל (חומר כ"ג).

סימן ל'ז

שילוב מכתבים בערב שבת ע"י שמברטיה שיבא המכתב למעונו בשבת

(ג) וזאת מעתות ולוויין הן יכולות כזו נכלל "ריג'ו גטיטו ווילס" מודולריים בכלי הרכבת המכניות שבעליהם לבנייה נניתן כביכול מתקו לפניו ברכבת למשך מילוי Zeit, (וכל זמן רבם כביכול מכמג'נו מודולרי מושלם מרכיביו גטיטו ווילס, וכך כל מ"ש כביכול מכמג'נו מודולרי פניו גזול מקום פניו קטען, דהיינו הוספה כוונתית להללה כמוותה פניו גזול מקום פניו קטען, ולבסוף כרומנטיס פראי' כבכל ויזואולר צבאי טום' טאג' (ה) ולפניהם כרומנטיס פראי' (כ''), ממכבל טאג' פאי' וצלצלוינו צולוכוב צהוב' שלפני זכי פאי' (כ''), בטוחן מילוי כל המכניות ניזו' ומי' 'א' מילוי הן ככוננותן גדרון ריג'ו גטיטו ווילס. דמי' גמונת יתוחיל לפער במכניקה גזורה פרק י' ומאמר וינקט ניקט נפלטוות דלקות כמבה מפלסן זיד מהמת ריג'ו גטיטו ווילס כוונתית ביה'.

וע"ש ספוק כהנוגן לנסתפק דהויל טפילו מוכ שטמך צבאי
ויזס צצ מחתם זכלו רינווי ציטשוריס כוה. ח'ל "ה"
מסתנקלה חס נליך (כחול טנטול כהפלין צל ימד טס מה
סמכוכיה ליבר מומנט נויזי סטמלוות) זוקה ליטה לה כתהפליס
בגוטפיטים גטוחה יד נאכוה נוכב לה כתהפליס שטמלוות טלייכם,
דאלליך מפער וגס קרטצע"ל (זיפנער רינווי ציטטוריס דצטת
כטנאלס דמלק מכםלאנכה) מוזך דוכה לייסול דמיינית דכוון
מנין צפני מלען, הו לילמען כיוון ווילט מהוד כוון פון דלק זוכ
צאיו נ"ס טאנטלר צי"ג וו"ס ט"ר מרכן נזוי לאגנון ר' מרים נזוי
פערומטור זעל מלעגן סי ע"ס ד"ס וכוכב לרויין וכוכב שטמך
מניזע נעל ספוקה סטמלה, חבל כל לרוייזו יוזמות זקל ט"פ
טטס זאלחצנעו זהטער טעל "ריינווי ציטשוריס ומלהלכט זויע" ס"ק ר'
בטעס בבל נזוי והה לדג למון ודרויל. וויז"ק. ועכ"פ זטמא
טונג זטמלה "טאנטס ציד להמת" לחן מוקט למלוק מל
פיטיטו כל חמץ. ודז"ט ווילאיל

שנויות כל מוויל למכירות לבנות צייטוריים נחלקה ממה
אחת, וזה מותר למנה הבנות יונקן ח' סי' מ' עז
וכמוהה במקובל ס' ימי', ויהפלו כי ריכוי צייטורים
במלוכ דחוירטל, ק' זגד' דכו ריכוי לטחוט בנות.
יעני צמ"ה מכת"ם כל' דכתיו צדעת בדרך מכם זכ'ך.
ענין לעיל צטודת פעל וולת כוכולכת לדיית החולם צדעת
ולו' סי' י' זגד' ערך נסיך גודל זכ'ך.

ונשאלותי כמה פעמים ע"ז שלוחה מכתבים ע"י משלוח מהיר שבודאי יגיע המכתב למענו בשבת. האם שלוח כותם או לא, ובאמת כבר זכרו הפסקים בכעין זה (בנוגע לאקסטרט, שם יש ריצותם ולפעמים שליחים אדם מיוחד עם המכתב לבית הגמבל) מכמה וכמה אגפי ע"תשו' שבות יעקב ח"ב ט"י מכשרות מהרש"ט ח"ב טס"י קל"ו שוט מנוח יצחק חז"ו סי' יח תש"ז החלעת יעקב חז"א סי' ס"ה ט"ק ב' ועתה. ובאותו להוציא גל דבריהם מה שליל בנד"ז ע"פ המבואר בחשובות דלעיל,

13

**ושׁלֹּשׁ לְדוֹן מִצְדָּךְ "רַיבּוּי בְּשִׁיעֻרוֹת" מִדּוֹלֵיךְ הַגְּבָרִי לְהַבִּית
עַוד מִכְתְּבִים לְבָדְקָמְכֶת זֶה**

ג'וּדוֹן וְלַמְפָקֶה
אלוויי "בָּתִימָנָה פְּלִיחָה" וכלה לה נס כהנחיי
כל סמכיו כהני. גם מה שבייטלה לנו נס לה לכגנוי
ברוחנן לנטות סוס פצוח כלל. לחון כלהן "וְזַכַּר דְּבָר" וול'
מ"ב זלצקי כי

ו לפ"ז נד"ר פצען דMOOTH לדעתם קמתם סופר ל"ס אל
לכצב יין מיל ליה מיעטן משליטה. דבר "נומת
במכתזום" נזכר שבור וטעון בוג' נעצרו מימייס יוממה,
ולein טוט "כליהם פועליט" נזכר כמכתזום מל כיוט. רק לזכל
יחס כוותר טולם היוו מוביל כמכתזום אל כיוט של משוגע
ברונו, ומלו' בלתיות זו, היפוי למחר שבורר שזרחה מותו
טולם והוא צהיר גלויות כל צפוני כמכתזום כל בום, מ"מ נזכר
זה מיל בוג' דלהי לווע לאכזרי טהור יול פוקו "גנטה
ארכטזום" זילט ביוט כצב.

1

אֵלּוּ זֶה אָמַר הַמְּלִיאָד מִכְתָּבִים עֲוֹשָׂה שְׁלִיחָתָנוּ אוֹ
שְׁלִיחָותֵינוּ שֶׁל מִלְכֹות

וְאוֹמֶן דlion לטורלי וטוק טוק מונומטינו שוטל ניכרי מליככ
בכל כ'ר' מומך לי למ' דומכטו ניכרכות (ו'ת'יו'נו. צל'י
נִכְרָה עכטנומיס זאנומוקין בהיתמייס אונגי', לדין מל'

三

„אמירה לאמירה“หมายความว่า “**אומרם לאמרם**”

(ג) שלישית צפיפות מכתבים כיו ליה כהמירות נטעו"ס הדריכת נחלאות. אמנם נל' מילויים לבנווה מהכתב כלו, אך גומטיים כמכתב לבודה וכס פולמיים מהביס נכוון כמכתב להכמת נילויים מלאים. וומו נכוון בלאה כל כזרח כו' ולג' בלה' דין. ויזוטה במולקוט צוין "המורות להמיות" כगומטיים בעל עוזה הנרגשו וכמותם יוביל ס"י נג'. ואספר כתויס מען צמ"ג ס"י ט"ז ס"ק כי חינוך נקל למוקט נורן גוזל וכן פטך ובוגר ומקב' מ"ג ס"י מ"ג וז"מ מ"ג ס"כ קלי". ולא"כ מ"ג פטך יט' מד' לירוף גודל מהעת א. ולחמי נס"ל כנראה במנחת יתק' מ"ז ס"י י"ה ד"כ ט"א בטומס וכי ולו"ע בתבונתו של ר' סופר זה. (ד) ובאמת כתוב סופר נתני' קרי' ס"כ פטך לנקל נכתם נודם כמושיע וכמלו' נטה' נטעו"ס כו' מערץ. לשיל זמל שיק ליטו' גמיש לנטכו"ס כו' מערץ. ותיו מ"ג-נטכו"ס כו' בלה' דין, ליטו' א' נל' מ"ג גהמירות נלהמיס דמלי' נל' מומציאן נשלט. ג' ועם כתוב סופר לפסוק כתימת ברנינג'ס פ"ז מא' צויל ומונח כל' י' זומו'ה להמה כו' חמוץ מל' ותינו' צפיפות ובמונח ליטו' מונעך ודיל' כתיטת כהמץ כו' נאו' קרי' ס"י נמי' דסיל' דכו' נמא' וכ' צונגעט גאנט קו' מושל מודעניך נטנה שי קו'ם ס"י רמי' ס"כ (ה'). וכן נל' פאלט'ר צ"המורות להמיות" כו' רק ממלה ה' כסול' וה' זונר ד'כ' וויטר' ז' יטנו' נצעת' ולג' צפיפות. ויפוי צונטו, נכלו'ק נ"ד דכ' פאלט'ר נטעו"ס מונעך שבת, וה'ן

כו מילוסרלו וזחצ'ל זרכ', כי נטה מוטר נטמ'וילס.
כ) אלא אם מוקם עיון צזצ'ר זץ. ופי צזצ'ר זץ כלצת טר
 ק'ין סט' זץ ר' וט' פיטו' וט' טק'נ'אך על ק'ומ'ס
 מוצ'ר' כרמ'ז'ין צמ'ב' (ט'ג'ג'ג' צ'ג'ג'ע צט') דמ'ג'ולן מינ'יך
 בלחס'ר לומ'ר פט'מ'ז'ס צמ'ר'צ' שט'ו'ש' ש'ט'ו'ש' צט'נ'ה. וט'ס
 לח'ן זץ ק'ל'ל ג'ה מינ'יך ג'ה מינ'יך וט'מ'יל'ס מינ'יך צט'נ'ה זט'נ'ע'ל'
 כ'ו'ט' לט'ס'ו'ל' וט'מ'ה זץ ק'נו'ג' ט'ט'צ'ל' זט'ר' ק'מ'ץ. מ'ל'ט ט' צ'ס'
 זט'ר'ן יוכ'ף סי' לא' ט'ה'ל'ק' ק'ו'מ'צ' זץ ל'ג'ג' כ'ט'צ'ל' זט'ר'ן
 ק'מ'ץ.

זהרשבָּא ממיי' טכניי' קולען גענערת פונטיל צפצעט. זייןעו שיעטב נטכניות צוות נאצט. מיש כיטרעל גוועס לאכניי' דער צפצעט דערו "גענער" נאכראע נמאט כה. יטכנייאן פאנטזט צמאנט היה מיטוט נאצט זעכלאן. ממלוח מלוך זעכלה דערו. מלול נול פאנטיי צאנט זעכלה זעכלה. היסור לומזיב בעזיס המכ מאי זענער לאטערל נאכניי' קולען, דרכיו טוטט נאצט "לומנול פאלק" מענער סומאלען צוות.

משאכ כ晦ה סופר מתייחס לאחלה שפִּתְחָה נלכדי קהילת
צ'ארט גנלי כי מושגיה מלחמתם צבאות, חילו אף
בבגדי הרטהן על נסיבות וולטה לא-בגדי. ו"א מ"ה
כתרת לונדרי כהלהן אין זו מושא "בכחות" זיהוג נטבות
פושטו כבבב; ומ' זה נזקן זרנו זרנו. ומ"ה מ"ה
וומתנו בלה נסיגו נטבון דאות מכוון עבור כהילהל עטוף
טליה לומר נטבון נטבון מאובט בנטה מושב מושב
ולא ביל נטבון נטבון זרנו זרנו נטבון נטבון מושב זרנו.

יל דעניז' חביב למלגה, וכלה זיקף המי זכיריה לה בוגן
און כמושגיט זכו מצעדים הומו לזרק כספהה, ולפ'
דמיהל לאוור הילן אין כספהה דלה קוגה נל הילן צדי נסכל
לטולגה, וחתס צרי כהווכל רהי לטלול זיקף כתם בעריה טכני,
וילטיגו זה הילן לעזיו צויס להמי זון גולח זכיר גוור גוור, מבהיל
באהל טכונתו לתקון עי"ז מט גומינגן זכידי נצעט זיקף לטכונה
זו עין, וצורייש זו פ"ל לאפוחו ההי"כ, טפער מבייג לאונגה. ווילאי
זוס ממ"ע כרמיה"ל מ"ה ס"ר מק"ז ספ"י נ"י צבב קרבעתיה,
וזמוהל לטוטול ציזו גוור מז' קיסס כהמלהן זקמה, וככאג פ"ז
בגומיניות כטכל ס"ר נק"ז ש"ק נ"י לדלקת"ה ל"ט זימטהו מלכ"ל
זאוייז צדריך לקמתה להילגה. פ"ז. ברכו נן זונגב זהוינו הילכּן
לטליגן, רבאי גמץ' זומר לאזנה וילפייה, מ"מ הביע נסנהה.
ומ"כ טמאנס כהה מטוס נסכה מיך' טכני לזכרן כאדרן
ול"ל נטוטוחה להילץ, צפוי החיצ' נעלמה הילפ"ש תלמין זכ' סמוך
לטנטורה וככ"ז עכל' וטולג' מנו' נ"כ כספי לטפקתי דעריו
טכוניות גוועג. וכיכ' גנד"ז ת"ל מאמנה רוז' קמכלטיאס נסנהה
כטורייש, ומ"כ צו עט נזומה סטומוכ' ביר. זו עין.

העולה מכל כל' דמוומם כמו נדי הביתן. מוד ומי
לעיל נכו"ס הרצות ציטורי בזות. ביה נדי
סמיוכ נברות ציוויליזציה מהר נגה דמות לדמה
כבוד ועקב זונז. קלוקה זכייה למשיב כולם
מערך נגה דמותה לוועת קמיה יער וטהה סיפה. רציפות
סדרה כפמיג והן צילו' ומיחיצים שלחות כל צל' במתניות
כל', רק מקור כמוני, וכמלונות בווי' פוליה פול'ו ליגט
למנוגם. וולו' כל זה גלענץ' צילו' מפטזיט מוהר נקמיהלך
חרטנו' ציולו' כוב' גאנזינט נפוץ' טמאנט למגע' קויס' סבנת.

וועס ד פלאם ווילט גנט מעלית טפ'ק.

פסח אליזה פאלק

סימן ל' ח

הוילג'ר אַמְתָּהָן זְרוֹמָן נֶגֶבְרִי בְּחֵול שִׁיעָשָׂה מְלָאכָה בְּשִׁבְיוֹן בְּשִׁבְיוֹן

אלג' פאנן ד"ר מרדמן להטן דודז' צ'וּוֹ שיעשו מלאתה בשbeta
 (מדיאן ציוויל לא בזיהו ולא בטהבה רף דמוון אין מהיר
 הבלתי) ומוחרר לרמו אין בחול, אף דבשבט גוֹטוֹ אסור לרמו אין
 מזרזין דוד' ציוויל ורך רמו דוד' סייפור דברם בעלהא הזה
 דומוון בשbeta גוֹטוֹ והוֹעֲפָה דינא דס' ש' ז' טסע' ב' דמואבר
 שם גוֹטוֹ לרמו באל דוד' ציוויל שיעשו הנקיי מלאתה בשbeta
 והוכחה מדובי הומ'א שם טע' ב' ב' דאמיל' במראות לו באזבע
 שיעשוון כו' ורך דמו אין ולא נאמירה דבוזא ממש. ולכן
 בנדי' דהוי יונס מאיש, גשא שעוזישא משליך המכתב לחך
 תיבם ויזווע, אין בעניןינו איסורה. כי' חונן דבזין. ואמרתי
 אסורה אין תיראה אט' כו' הוא דמוחרר לתראות לנווי בחול
 שיעשו מלאתה פבורי' בשbeta כל' לבנא כו' גשיטים בחדייא.
 ליפער' מבדוק' דאי' גוֹטוֹ לעשא צ'וֹן ואסורי' קוויברים כפי צורך
 בידון העדר.

זה שוט חומפוי. ט' ס"ר לרע"ז מ"ב פ"ק כ"ז שפטת ז"ל "שה
מטהמת גִּלְעָדִים וְבַיִלְעָדִים גִּלְעָדִים וְכַדְעָדִים הַחֲגָה נֶלְחָדֵר לְבָסָ
הַזָּה בְּזַה נֶמְקָדֵם לְאַרְכָּו הַזָּה שְׁמָךְ בְּלִיכָּתָס כֹּהֵן גַּבְעָדִין כְּיוֹן
בְּלִיחָדָן גַּוְעָרָן לְכָנָה מְכָנָה צַעַם כְּבָדָלָה, וּמוֹתָר חַחָה לְמַתְרָהָן
לְבַשְׂמָמָתָה הַלְּלָבָן. וְכַעַן אֲכַבְּכָעַן זְסָוָן כְּבָסָיקָן זְזָלָן
כְּלִילָה וְזָנוֹן בְּנֵר שְׁמָדָקָה זְפָפָהָה בְּדֵי לְבָזָהָה כָּלָוָה שְׁמָכָה
לְלִימָקָה יְנֻזָּרָה יְנֻרָּה וְלִירָה ע"ט. ק"ז גַּדְעָן וְהַזְּנָצָר הַלְּבָן
לְגַעַתְנָה כְּהֵן כְּמַהְיָה.

四

אלאו יש איפוא בשילוח גמזהן פון'ש מגד, בזורה
אמכדרה זומכתרטט גלא שטח

החיים והשלמה לאבגד יוזי היוך מושגין יוסוף מבנים מבדל
רפואיות שלטת'א מוחבריו מחול הרבעים דמנשטיין יציר.
אנדרסונה'ן גוטמן

קיים בשתור שביקשה ממי עלי מלךון לעין בתפקידו
שכנתה (חוורהת שיזא מזוזה מלול נזבון)
דמנטור שנט חל"ט להזכיר שילום מכתבים גע"ש עז
דוואר מהיר שבטיטה להבייא המכתר לאענו למחזרה בזאת
השבות וחוץ נאמירא לאירוע שוויא גיטוך נבו לאניד (וכבר
הארלמי בו בחשובה שונני שולח יוזע עם מכתביו זו) מחייב
שם עוד טעם שיש לעין בה טווק, וכן אכו לאשחתען
בדרכיך וגאניקט אמורות געדי אכימת זונגע לויינוק זו
וזהו דרכ' זונגע כל של פער ובזה שעבורו מנטירות
הנקרים לתניא אמכתב למטענו ביום חמורתם אין זה

הס ס' ס"ה בלחן שמכונה ס"ה ללו' נללו' צצתת צצלה
מיומל ליין ס"ה מלכ' עס ס"ה ללו' סממונה צ"ע'ק
ווארזון צולם צשלים וכאנלי' טוטס פקוות ס"ה ללו', יט
לפקל נ"ו'ג', והו'ה יט לפקל נ"ו'ג' נלטו'ס קומורה ע"ז
אפקטסן עס לפיטרלי'יט צומכיה סממונה לפלוח צצנא',
ווגס י"ל, לכיו' להס מעכ'ן ס"מ'ן מסלא'ס שטב'ה
ויספְּקָדֵל ל'קומו', ועפ'י רוז ר'ו'יס סקומיליס צ'ו'ה ה"כ
סאממונה לודעהה לנטשי' קעוויג, והו'נו כ'לומד סיינט'לן
לפלוח צצנת עכ'ל, וועטס ה'לומדו'ן לה סייך צ'ו'יל רק
כסצולמ' נחלויות (ר'עט'ל'ט'ל'יערט'). וזה מקלו'ז
אפקטגי' פ'קוצ'ה מאנט'ון פאלוצ'ינ'ג', גס כ'ן לאッטי'
צצעת לאלק', גס לענין ליטן מולעט (ח'ו'ט'ל'עט) צצנת
ספ'ט'יל צ'ע'ס', ונט'ה גס כ'ן מאה' ל'ק'ז'�י' ס'כ'ל' וו'ל'
ש'ז'יל מיט'ע'ס ס'כ'ל' – ווגס צמ'ל'ט'ס ס'כ'ז' קו'ק'י'
כל' ז' מתי' צ'ו' צ'ס' פ'ק'ז'�י' ועפ'ו'ק'

ג) אכן גמנסוּתָה לְבָנָן קַיִם כַּתְבָּתִים הַסִּימָר צָה
לְכָלֹות עַקְמָפְלָעָהָק גַּנְעָבָא אַנְטָה, לְפִי סְמָצָאָה
כַּתְבָּתָה קַכְבָּה אַנְגָּזִי נֶבֶת נֶמְלָה מָוֵת נֶמְלָה, הַקְּדָשָׁה
כַּתְבָּהָה שְׂעָדָה גַּס מְלָעָה יְהִינָּה לִיטָּהָל, עַי זְמָשָׁהָה
סָס - וְכָכָבָה הַמְּלִיךְ הַתְּמִלְלָה זְמָתָה לְעַמְּנָן
לְהַמְּפָעָהָהָה (חַנִּיתָה קִיטּוֹר), לְבָזָגָה עַל הַמְּמָגָה הַדְּעָנוֹ
קַכְבָּה וְיַדְעָתוֹ נֶמְסָה הַקְּדָשָׁה כַּתְבָּהָה שְׂעָדָה גַּס
לְהַדְעָהָה לִיטָּהָל, וּמְגִילָּה נְסָס הַיְלָדָה וְסְפָמָה גַּבְּנָה, גַּס
גַּמְשָׁנָה בְּרוּתָה הַמְּלִיךְ סָס לְמִתְגָּר, וּמְעָטָסָה כָּל יוֹסֵ
צָנּוּקָהָה עַל קְפִוּנָה גַּדְלוֹתָה סְסָלָכוֹתָה עַל יְהִי קָטוֹרָ
לְסָכְנוֹנָה קְזִימָה מְעַלָּה שְׂצָתָה, הַקְּדָשָׁה הַעֲכָבוֹס גַּס
לְהַדְעָהָה לִיטָּהָל תְּקוּנָה גַּלְעָיוֹם, הַס כָּן צְבִיָּה כִּיּוֹן
סְפָעָהָה שְׂעָדָה מְלָחָמָה סְגָהָה וְסְכָהָה נֶס צְלָמוֹ
הַכְּנִי, הַקְּדָשָׁה מְתָכִיןָה גַּס עַזְוֹר וּטְהָלָה מָוֵת. הַכְּנִי
צְמֻקָּמוֹתָה סְהָלָה נֶלְחָמָת צְצָתָה, וְכַיּוֹעַג בְּעַקְמָפְלָעָהָק
סְעָכָהָה מְצִיאָה צְיוֹוָלָה כְּמַחְלָחוֹתָה מְסָפְלָהָק לְמַזְעִיד
סְוִימָהָה זוּ - עַל כָּל נְכִיסָּה דּוֹעָט הַזְּמָקָוָס טִיחָעָלוֹת

סימן טז

בענין אוטומט העשוי למכור סחורה או להצטלם, אי מותר לישראל להניחו לעשות פעלתו גם בשבת –

וְהַמִּתְבָּרֵךְ בְּנֵי

וְהַמִּשְׁתָּעֵף לֹזָה,

...תינען בני קייר בחור גהלה, חוי'ב בחוד'ת זיך
הרעינו וכוכ' מר שאול יהי' בעט בישיכת מתיבטה
בלונדנו יאנז.

מבתבך כמ"ד הווות פְּנֵיהֶם בְּעִנָּיו לְפָאַתְמָה
כְּנוֹזָוּמָעַ צְצָפָם, כְּלוֹן סְגָמִי צְמוּעָוָן וּצְנָ
סְלָמָת מַלְּקָן גְּדוּלָּה נְטוּעָן לְכָרָן פְּלָמִי טְהִוָּה

לנמווי סתתנויהה והיונו מkapil על ציטולו טכ"ל, ומי' במחזיות ס"ס ח"ל וקצתה קי"ז" כלה נכוון, כיון אקונענו לנו זעיר שגンド מוקן, וילוע צה"ה ה' לנו. לנמווי ה'ס לנו צוואה צבאת ג"כ, ס"ס כמהס לעשאות צבאת, וזה ה'ס לנו סענו"ס נעמו ויסצ' גלינה זוכ'ל לנמווי קולס במול, מה' מ"מ מצעתך דיפרלע עכיז עכ"ל וכמי דקנ' לנו מסני רק ה'ס פישרלען ה'נו מkapil על זמו גמר סתתנויהה, ויכל נקיותה ה'ס מחל השגנת, מי' סדרון, ה'ס לנו ק'ן מקוון, מה' לדיסרלען ה'נו מkapil, מה' מ' מ' כיוון להו נ' נטענו"ס שום תנהה מהתתנויהה, וול'כ' כטעונת סתתנויהה מילעט דיפרלען עכיז ה'ס צלול ר'וין יוטרלען מקוון, וכטראק'ן, מה' מילעט דכמץ' עכיז כלי נקנ' סכ'י, ולפי דעתם יטראלן פ' יכל לנעשות תתנויהה זו ה'ס נחל השגנת, וכטעונת צבאת עטה ה'לעט דכמץ' - וכ' ז' כטראק'ל ה'נו מkapil, ה'לעט כטבנ' מkapil על זמו בגמלו, וילוע תלם יכל לנעשות קגנותה השגנת, וכקצתה סתת' ג' וטו"ז ככ"ל, ולמי מסכי ק'ן. ומפ' לטעתה שלם"ה ק'י' ז' , דכמץ' עכו"ס ק'וי לילכnu, נס' כו' עכ' פ' מלילכnu ח'קוון, וכאה'ה להג'ן' ק'ויוון ר'מ'ז' ז' ק' ה' נטענן לסק'ג', לסי' גס כו' סילילנה ק'וי לילכnu, ואפליט סתת' ה' ס' קי'וון ז'ת, וכ' ז' ק' ה'ג'ן' ז' קי'וון ק'ג'ז' ז' פלען על ה'לעט' ה' , וכמ'ב עכו"ס ק'וי דין מולה, ואפלפסה נטענן צבת ולח'י דין תוכה תלם גלען מפ'ני קמינו'ה. בלט'ו'ס מוויז'ה בוג'ה' ס' מ' לח'יב, ונס' לנו'ין קפ'ת' ז'ו'יל' ז' עכ' ה' יLOW עעת סתו' ז' וסמו' ז' ס' דכס'ר, רק' צלעו'נו' לנעשות צב'ת מטוס דלומה ק'לט למוקקה, ועי' בר' ז' קו'פ' ה'ז'ונ'ה צב'ת ס'וי נמי'ה ה' ס' נמ' תוכות, וס' ז' פלען לנו' מגען כלל מה' לסתה דומה למוקוקה. ונכ' מ' דין נלה' צ'י'ל ז' ק'ס' צ'י'ל ה'ס טיפרלען לנו' יס' מkapil צ'י' נלפק כל' וס' צ'ו'ה צ'י'ה גס' כו' ק'ט'ס מזועס לסתוק כל' וס' צ'ו'ה צ'י'ה גס' כו' לה'קוון, מס'ק דקמי'ן למ' ז' ק'ד מיל'ת' פ'יס'ק'ים ה'פ'יל' צמאנעלין... יו'ה כ'מו מיל'ת' מ'מו'ב', ועי' ז'ק'מי'ן ז'ק' ז' ק'ד וצמ'ג'ה' ס' , וכ'מי' כמי' מיל'ת' פ'יס'ק'ים, דמי' צ'יק'לה' ה'ת' ס'מו'לעם תלם יLOW ה'ס ס'ו'ה תלם ק'פ'יל' על יו'ס צב'ת. ו'ס' מ'ל'ק' כ'ו'ן לאפלפסה תלם צ'ר' נטענית, ו'ס' ע' .

ב' ובהזותי זו ממסתי על מה טהון��ען ממעולם נחכוין
ליין מכתז על פלאה ע"ש עקקפלעעטס,
וטה כל בסיטר נפלו מכתז ע"ש הוה מטוס לכאז,
ויהנו מזוה לנו נצחות צבנת וככלה צבנת להמליאן
עכו"ש קדעתה דנפשי קעניזיך וככ"ל, הצע כהמכלס
emmehi קזוב נצלה עקספיענטס וסומ' ע"ש ה"כ סוי
כמה נטילות נחלמו צבנת לדם מסלט עולף ע"ז וחס
אלקו נפנץ' ונטיב. שוכ וחווי במרק"ס ח"ג
פערמתנות קס נמ' ה' קי' כמ' ז' ס' ג' צפס תאו' צב' ז'
ס' ז' קי' ת"ג, בכונן לוינט על פצי דוחך צב' ז', וס'

מכותן נמכו"ס למכוון וכמו שציירתי במאמר –
לעתן נמכו"ס למכוון צצית מוקול כרוכ ומקם בכנמאל
צצית מוקול לסייע זיבור

ב) מה שסבב מושג של רלוּיִתְיִ מסקָה לְרַחֲמֵי לְפָרִי
נֶצֶוֹן מִתְנוֹן נֶגֶק קַפְקִילָה מִטּוֹס לְלָמָד צַיְעַן
מִמְמָכָר, לְהַלְכָה קַסָּה כְּלָה צַיְעַד מִזְוֹס מוֹעֵם דְּצַמְתָּל
יַפְלָנָה כַּלְוקָה וּגְמָרָה סַמְקָה צַצְצָה – וּסְעוּתָה סַהָּל
לְסָ"י מִפְלָטָה נַסָּה עַל מִתְמָר לְחִיכָּה לְמָ"ל מִתְמָר חַיְעַן
מְטוּלָה וּמְ"כ מִתְמָלָה מוֹעֵם לְלָמָד סַי כַּקְ לְכַבְּנָה לְמָן צַיְעַךְ
לְהַקְרָבָה מִטּוֹס צָה – יַפְסָה הַעֲרָתָה, וּעֲיָן גַּמְפָר לְמַעַל קַיְיָ
קָ"ס סַסְעָרָתִי צַעֲמָנִי צָה – רַלְכָן גַּלְעִי יְלָכְהָן
לְמוֹעֵם קַילְעָטָן יְלָה הָר דְּסָה עַד טַהָר מִשָּׁה מִנְלָזָנוֹן
מִפְלָט וּמְ"כ מִטּוֹס קַמְפָנוֹן לְמָן קַיְיָ מִתְמָלִיאָן לְבָזָר לְלָמָד
שְׁכִילָה וּלְמָלָא אַגְּזָנוֹן סַלְמָנִיכָה לְתָגְזִוָּה וּמְ"כ גַּמְזָקָה
כְּטָבוֹת צָה הָר דְּסָה טַהָר כְּמָעֵן צָה – וּטְכָ"כ מָהָר
צַמְמָלָה פְּגִוָּתָה לְמָן סָי גַּזְוִיכָה לְקָרְבָּן מִתְמָלָה לְכָה
לְמַוְרִיְתָה לְלָל נַכְכָּר בְּזָנוֹן מִכְלָה לְמָהָר לְחָמָר לְלַטְמִיר עַזְזָה
קַפְקִילָה מִטּוֹס לְלָכָה מִתְמָמָה, מַכְמָי הַפְּנִיכָה סַלְמָנִיכָה
בְּגִזְוָילָה גָּס מִזְוֹס מוֹעֵם לְהָרָקָה לְכַבְּנָה וְלָמָד סַי
מִתְמָלִיאָן סַגְוִוָּה מִזְוֹס צָה וּסְכָמָמָתָן מַלְעָטָי טַהָרָתָה.
ג) מה שסבב מושג, לנחוותם מִפְפָר מִקְרָיו מִלְיָה עַכְרָיו
לְנַסְעָה כְּיוֹן לְצַיְלָה סַמְנוֹתָה סַגְוִוָּה, הַמִּתְהָרָה
לְצַמְמָת יְהִילָה קַיְיִלָה כְּמָיִילָה עַכְרָיו לְנַסְעָה מִקְרָיו
מָה כְּסָתָם בְּמִלְיָה לְקַבְלָה דְּגַעַתָּה סַלְמָנִיכָה לְקָרְבָּן
טִיעָנָה, כְּסָתָם מִתְמָלָה לוֹ צָלָה טִיעָנָה מִקְרָיו תְּלִי עַכְרָיו
לְנַסְעָה וּטְאֵיר לְפָעָה וּמְן צָלָה מִלְאָמָי הַמִּתְהָרָה שָׁקָג – מִזְמָת
כְּנַיְיָ"ד כְּיוֹן לִסְמָקָה מִתְמָלָה עַזְזָה מִזְוֹס מִלְעָטָה – וּסְמָרָי
וּלְמָתָה פּוֹקְדָים נַסְפָּקָה לְפָעָה מִקְלָנָן, וּסְמָרָי גַּלְעָן
סְמָרָי סַכְמָנִי צַפָּס, צְפָמִי יְסָרָה לְמָתוֹב לְבָרָבוֹר

לט' יוכלו כי עול לכהן מליך כי טרוד וכי צפחה נלה מומואה.
הנ"ז ה' ו' ס' נ' ז'

הנץ חת

בעניין שט"מ עבור משק ליום השבת.
עצה האיך להתנהג למי שיש לו משק
ושלא לעשות שטן אכירה

הוּא כבָוד הַרְבָ הַגָּאוֹן המִפְרָסִים מֵעוֹז וּמֶגְדָול כבָוד
שְׁמוֹ מְפָאָרִים וּמְשַׁחַחִים וּכְוָ' וּכְוָ', הַרְבָ ר' יַעֲקֹב
הַכֹּהֵן, יְכֹנֶה זֶלֶצֶר שְׁלִיטִיתָא, האַבָּא יַעֲדָתוֹ קָהֵל
תְּרִידִים, בִּיאָהָאנֻסְבּוֹרָג, אַפְרִיקָא הַדְּרוֹמִיתָ יְצִיעָן.
לְמַלְטְכָמָה סְכָנוֹד וְהַעֲלָלָה גַעַלְכוּ כְּכָם

בָּא לְפָנֵינוּ צָעַם "ג מלוי מקסתמו (בעוד משך גדור,
פה לס עלי", סמכיל צאתותה לערך סט מלהות,

מלעדיי לככדי קעביל וככל מי צמונתנו וכמו
טסרכמי צמאנמי – ולעומת דצטס הָס פַעֲכוּס
מלעדיי לנפטי עזיל כי טוֹר נטול ומיינו זאָס צליהם^ט
יטילאָן, קעֶל צמונתנו כיוֹן לאַסְמוֹוּה עליין צלחות
יטרלָל צ' זטומחת צמונתנו, הָס כֵּן צעטָה צאַלוקה
לוקם כסאַליס צעטָה צמונתנו זאָן טיסרטָל טוֹר נטול
ויהָי צהָנוּ עוטָה מלהוּת, בָּהּ כִּל מְשָׁה וְמְתָן צמונת
היָכוּ עוטָה צפועל צוֹס לְבָב, וְגַעַע וְעַזְבָּר מְשָׁה
דרעָה בָּמְקָם פְּנַמְּרָה צַדְקָתָה לְכָלָן כָּל בָּמְקָם נְעַטָּה
צעטָם וְלָמָּה לְכָבָנָמָּה.

בשיה. שוב ראייתי מביאין בשם מהרש"ג ג"כ להתריך אוטומט לעניין שבת.

ו-סיטימר צ'וֹ – ולוֹן פְּנִי לַיְלָה – כַּיּוֹעַ
שְׁמַרְיוֹן כְּנֶת הַוּמֶן זְצֵה מִזְבֵּחַ פְּלִוּתָה לְהַזְבִּין
וְכַיּוֹן זְבַדְלִים זְבַד מִנְצָבָה זְבַק מִזְבֵּחַ לְזַבְדָּה
מִלְבָדָל, וְסַבְדָּלִים זְבַדְלִים קְרִיְבָּה – וְסַבְדָּלָה
כְּסִירְלָלָה יְהָה לוֹ הַוּמֶן זְבַד הַסְּמוֹךְ לוֹ נְגִינָה
לְעַמְול זְצֵה וְלְעַמְולָה פְּעוֹלָמָה וְקָדְקוּנִים יְקַדְּמָה מִמְּנָנוּ
גַּס זְצֵה, הַזְבִּין קְוָלָה כְּנִיקָם הַצְבָּה לְרוּקָנוּ
מִסְקָמוֹוָה הַזְבִּין זְבַלָּה לְעַמְולָה פְּעוֹלָמָה זְצֵה –

א. מס' סכל עגמ.

ב. מקום ומלך נצצת.

ג. מנוס נפ"ע הוא מקייע לנוכמי עכילה לכוון
ישריל מלנדי במת – ופלפלם בזה גטוונו"ג.

ממהילת הכתוב בכלפנ"ד צהילן זו
ולח"כ הצע נעל לדגין.

א) בתשובה של עולם ק"ה כתממי הוציאו פסלה נטה ליתן סגנון מהיר (הפטער) קולם שגת על דבר שזמנו קצוץ בצתת, וכגוןתי דברי מפל"ט איתן הוא קל"ה נתקל בכל מיליותם צהלה רצויו לאתמולע מע"ט צבלי לסייעו מעוזו צצתת כהו לוטפמן מיס נגינה בצתת י"ח וגס נגוני רוחו ממע"ז ע"ז דר מהרוי טרי לנצח ממללה האג' קפקויה מטוס לנו שץ' ממיל, ולכמי שץ' מו"ה חס ימלטה פלוקם לתוכה נקיוון על סמכתה ולו"כ נגמר סמכתה פלוקם ונכ"ה מטוס לכדר גוּלָם הפוך לעצנו קולדת סגנת למוכר וגס קצ' דמיו, אף פינגרם ממילן בצתת לנו היופת פל' קני"ט וכמת"ק כי מ"ז סמכתה פגנמי דכני וע"ה פ"ג נקדרת מטוס צבויו – וגס סגנום בצתת הרקו'ו ומיצין לליה מיריטלמי יומת פ"ה לתוכו פל' ג' פל' מטס צבויו כע"ת סחתותה מטטו ימולו סקלוטין מטוס לטוי בוכנה קני' בצתת רק במקצת פטירו מטוס דlion בזות במקצת. ולחפה סגנום לנו ממליך לדכי סלהני צור הו"ה כ"ה פסקצ'ו' פגנין דמ"ט מטהני מליכותם צמותר פגעול פגעול מצעור יוס פגנעם סמליכס בצתת, וכטביה דהיוק נדול יט לצכל מליכות נטעית מליכיקס בצתת ווין ריך עוד מיל מילס פהפילו ממה פהלאס מועטה הקמליכס, הצל בקכו' נעדת סקינו מלהמת פהלאס טהס מה פהלאס קני' דהלהזון צובל, וכיוון פסקלון נעהה מכמה פהלאס בצתת י"ל לדמאות כנעוטה קני' בצתת ואהיליך סס עי"ט – חס כו' ממילן בצי"ד כמי נכלוונה כו' מה צבעל סהלהויה עטה פועלם פAMILIA קולדת הצתת כיוון פטמכויה

ב) אבל פמע"ד היו לה"י מטבח מלוקו – מטבח מודרני שמיול סקנין נציגת טכנו פית' סטאללה כרע"ן טהරל לו סטומיל מקנה נך למחר נציגת, מז' זמאנלי שיענתקה נך וכן יהס מומלע לנעשות סטאנלי נציגת זכרים סטאללה סטומיל סקנין, ומתיימרי פטי' לה"י מירוץ למלוי מלוקו

בכל לי בפניהם שסענו"ס מوطל לשלט עצמה ולג' נפשה עזירה כלל, אין זו ליקוי מלוחמיותם כלל עכ"ל סמכיותם - הן לנו לנו לרבנן, להס היה הוקין גבי עכו"ס עצמה מוסך פלופת, כלו ולו נס לנו מוטמעת לך נאותה היה מושך טליתות סח"ל - וזה כי יסיה לנו מטה היה מושך על סלוטומיט מעטע שליחות. היה צבאות זה נק לך שעלה - לאן חוץ גמלו וצופקיסים להן היה מושך זה מליכן כמו גבי פולצין מזורות מע"ס כלו ציון עצמה וכן צהליות מלחמות גמרות עצמה, וכל הקליין מעטע שליחות סח"ל, ורק גבי עכו"ס היה מושך רוז"ל עצמה מעטע טליתות - וזה סדרינו לירון להס עכו"ס, דודו היה מושך עצמה יסיה מוסך ולכדי בכך היה מושך טליתות, היה מטה"כ בע"ש מצענו"י מוטל כיוון לייט הפלותם למכוון כמלו, כס"כ צנ"ל - וככלמו. וממולו נס צרכי עצמה כמו גבי עכו"ס למומר מה נס כהמבר עצמה וכל ייכא כהריין מוסך צרכי עצמה - וכקהילו היה מושך על כל היקור לנצח עצמה ק"ה ע"ה ואיזוק נדירים נ"ז, וטכני עצמה ק"ל כתובות ק"ה ע"ה וממכי ע"י גולמלה"ס קוקי נפק"ה, וכןון יומכ ממקה וממכל ע"י גולמלה"ס קוקי נפק"ה, וכןון להנכו מתין הילוקו למו"מ מוסך לייט לו מפאותם ק"ה כהרכז צבאות לו יומך צב - וויך נאקדזיו יומך למכוון קולס עצמה ועכו"ס מלעטן לכתפי עכיז, ק"ה כהרכז צבאות לו יומך צב - וויך נאקדזיו יומך עפ"ז מה שפירות המחה"ס דבורי מג"ה צוקס"י רמת"ל ק"ה י"ח צקצולות כהollow לו לכתוגה מהה יוכין יהונן נך כו"כ חיפוי קווע זו מליכתו צבאות מקי צבצולען כיוון דהין מזלי לו מה יוס העצמה זו דומה לאצולען. וע"ז צמ"ה דמקיק גנמליאן לו ציריך כלל טכני עצמה ולכלו ווילס סל"כ צנ"ל - הן יש מלך לנצח תיכל וכל קולם העצמה וטירן לנו מטה עצמה הכל קולם האעצמה מטה שמיכ, היה צנ"ל לנגמר המכילה עצמה היה צב מוטר וככ"ל מ"מ הילוטם צלו פרוות עצמה וטכני זו יוס העצמה מקרי צבצולען, סל"כ פילו תלג קזע מליכתו צבאות וגבי"ה דלהן היה מושך עצם סכמתם כלל כלל מהרנו כיוון דהפי צקונע זו מליכתו צבאות כיוון תלג היליכ לו יוס העצמה מקרי צבצולען, סל"כ פילו תלג קזע מליכתו צבאות וגבי"ה דלהן היה מושך עצם סכמתם היה צב זו ולמי רק צלול רק צלומזום קרי - ווגס צלופן תלג עליו אס יטראל, להס להן כו' הנ היה מושך מליחות השען, המתינו צב"ע שסתמיין קילב עצמה צה"פן לאזיך מלהיota טען מ"ה גל עעל פי זו מוטר - וויס צוינה

ד) וביחסותי צוס יס לנו למתזוננו כטוללה חמורה על יותר, לסדי מטעים כל יוס כסוגם ענ"ס על ידי להל, ווועה קמוליות צע"פ לקוביס ענ"ס על ידי להל, ווועה פערmiss גס עקופרטטם עליי פקולט סקוניס ככלי טיקטלו גוד צטטם, וכמי גס צקס נגמל פקינו צטטת, לטא פלחלר שאווע ענ"ס, מה קס נימול טאום צלומו סל פקונס, מפנוי צמלהו נטומכל צבוקום דע על פלמן,

סמכותם מוגנת יוס, דהיום נמכור רק סמכות גע"ס, מוגר להעכו"ס למכוון הר' צבנת לעכו"ס הרעתה' לנצח עזיל ומין דאסן לו להעכו"ס מפקחות נמכור סמכות מגעוו"י מוגר, ור' גע"ס שיר' סליחות למומלה, ה'ס כן מכת' כ' כספיה סמכות מגעוו"י (וכפרט צוס ט' ללענת המתג'ה מוגר הר' כספ'ו סזוק רק צבנת) כיון לי' שפטות צטמכל סמכותם מגעוו"י פקיעתו לסתותם יכול לנשנות פועלמו הר' סצבתת למוכר כיון לסול' ה'נו שיטה מומורה והעכו"ס סמכותים לרעתה' לכפתישו עכלי - וממיינן גס צכל סצבתת ליכל' כמו צבנת סמכותם להעכו"ס מגעוו"י למוכר לר' צטמכל צבנת ויך רוחם ליטול מפה' כ' מוגר ליטול לרעתה' לצב' עכיז' - לאה זא פקיעתו, לג'הו'ם לעכו"ס למוכר קחו'תו צבנת ולהו' גיגע מסכיהם סמכותם גמ'וטומט גע"ס וטא'וטומט ימוכר סמכותם גע'מו, לצב' כ' סחים'ו'ם כמ'ז'ול צב' ע' ט' ו' מה' מ'ס'ס מ'מ'ז'ו' ח'פ'ך ול'כ' ד'כ', לזר'ו' ה'ס'ו', זה נ' שיר' גמ'וטומט, רק ג'הו'וטומט כל' סח'ת, כל'ו'ו' נ'ש', נ'ס'ס לנ'ג'ת צבנת, הר'יק'ו' טה'ל'יא'נו' ג'ר'ו' נ'ל', וכ'המ'ו' לר' ג'ה' לע' ג' וקע'ית' נ'יל'ה - ג'ה' זוק'ה כהמ'תנס צפ'יו'ק טסק'נ'ו' יה'ול צבנת ג'ה' מל' נ'ע'ו'ס למוכר סמכותם צבנת, פוש'ו' לח'קו'ו' צב' ע' וב'ל' ספוק'ק'ס, ו'ס'ס ה'נו' מ'פ'יו'ן ג'י' ע'ו'ס ספוק'ק'ן לו' מגע'ל יוס, לי' מ'פ'ק'ק'ות למ'כו'ן קוד'ס צבנת הר' צטמכל הר' כ' סע'ו'ס צבנת, כל' סע'ן. נ'כ'י'ג', וכ'המ'נו'.

וְלֹבָא אֹרֶה לְפִי תַּמְצֹולֵל בָּרוּעַ פָּכָר וּקְמִי כָּתְבָן
לְכַחֲקוֹר מַלְלָכָה עַל יְדֵי עֲנוּרָס צְבָתָה
פָּסָה מִתּוֹס שְׁלִיחֹות, וּכְנַעֲמָה כְּלַשְׂמִיךְ מִטְּבָחָה
פָּרָה לְיַד נְמִינָת לְעַכְוָס, וּפְלִיטָה וּפְסִילָה כְּלַשְׂמִיךְ מִטְּבָחָה
פָּסָה סְבָתָה כְּלַשְׂמִיךְ מִלְּהָדָה כְּבָבָה שְׁעָשָׂה כְּלַשְׂמִיךְ מִטְּבָחָה
פָּרָה יְלוּעַ קְדָתָה צִיְּמָה לְלַעֲנָנוֹן סְבָתָה גָּמָן שְׁלִיחֹות
פָּרָה זְכָרָה הַזְּמִינָה כְּבָבָה נְיִם, צְמָקָנָמוֹ נְגִיָּה קְמִינָה,
פָּרָה זְכִיָּמָה מְעַזְּזִים קְוִמִּיָּה (וּמְעַזְּזִים קְוִמִּים קְיִיָּה)
פָּרָה – חֵדֶל לְלַכְוָה נְחֻוּמָה וְנְכִיעָה וּמָרָה, דָּסָה וְלֹא
פָּרָה מָלָך, לְצִוָּן לְלַזְמָן וְזַיוֹן לְרִי סְמָה וּפְלִלָּה עַ, זְכִיָּתָה
פָּרָה עַזְלָה וְלַחְנוּ כְּרִי מִזְמָה, מְאַתָּה כְּצַעֲכוֹבָס תָּלִין
פָּרָה גְּנוּמָה פְּסָה וְלֹמָה כְּרִי קְפָה, לְהַדָּה לְפָקָד
פָּרָה פָּמָה לְתָמָנוֹ גָּמִי צְשִׁי עַזְלָה גָּמִי צְעַכוֹבָס
פָּרָה גְּנוּמָה לְרִי צְשִׁי גָּמִי עַזְלָה וְלַחְנוּלָה עַ, מְאַתָּה כְּ
פָּרָה גְּנוּמָה לְכָעָן כְּעַזְלָה וְסְוִי צְלָמוֹ כְּמוֹ בְּמָלָך – וּמְעַזְּזִים
פָּרָה גְּנוּמָה קְוִמִּי זְמָה לְמַקְאָה לְלַזְמָה דְּתָלָי גָּמִינָה כְּרִי
פָּרָה גְּנוּמָה מָהָרָה גָּמִינָה דְּעַכְוָס צְבָתָה מְלֹאָה יְמִינָה
פָּרָה גְּנוּמָה בְּכִינְיוֹת קְפָה (בְּ) וּמִמְּכָן לְדוּקָלָה כְּצַעֲכוֹבָס עַזְלָה
פָּרָה גְּנוּמָה סְבָתָה מְזָוָה עַלְיוֹן שְׁמַלְלָה מִזְמָה כְּפָחָלָה וְקִוָה
פָּרָה גְּנוּמָה כְּבָוָן כְּמַהְמָה לְטַלְלָל כְּלַשְׂמִיךְ לְיַדְתָּה, כְּבָבָה
פָּרָה גְּנוּמָה פְּטִילָה מְזֹקָה עַזְלָה כְּבָבָה לְכָבָן, וּכְנַעֲמָה צְמָקָפִי
פָּרָה גְּנוּמָה צְעַכוֹבָס וְטַלְלָל מְזֹקָה עַזְלָה, הַכְּבָלָה גָּמִינָה

למומי"ת לסוי רק לדבנן – ועי' סכת י"ט ה' וצווין לטענוין קוווט ציט פ"ד וכו' לח' עזיל לי צערת צפת למ' גזין דבנן. ומף בחרמת טיסרלן הין טופס מלהמאה מוקלט צחוטם צחול וכל מי שיניה בטס מעתען סוחה נסכל הדרומת צחולו, מון לנטבת פסיעו ה' חקרור ליטרלן לאכליילו נלטמו, מון לנטבת מליכת, לרפילו צ"ט מפלו נלעכו"ס צכלו נעסות מליכת, לרפילו צ'ט מפלו פקיקין זרכין זמ"ו להקרור ליטרלן לאכליילו רק ביוס ה' מותל לפטולו לו צאנען, הס כו צנ"ל צהלוונומט עוזל תלפנין ע"ט, צהנו נס נן רק נס טס שמטענע טוח נסכל צצצט, צעה טאנעכו"ס כוונן צטס שמטענע טוח נסכל צצצט, צעה פטולת המאכלייל מוקלט פצצט, צהנו, לכא פיטרלן עטה פטולת המאכלייל מוקלט פצצט, ליך ציגנאלט צצצט בצעעל נטיכת חמוץין כל יוס קוסי' זמ"ד ק"ק זמה צלטצט חמוץין כל יוס צפ"ע וטוחוינט טס) ה' כל צפועלט הדרומת וטומליכת למ' עטה פיטרלן מלהמאה ה' קויס פצצט, ולג' גען חמוץומט למיליא – עכ"ז יט צהוונומט דהקלמס חדץ יומכל, לבז'וועמען למיליאה יט לנו פסיפל דקי', צ"ז ק"ל למוטל ליטן נלעכו"ס ביגליס למוכר צ"ט ציוו' ליט' נו שטוט לתיכון מוקלט פצצט, ה' הילפַט נו ה' כטמלוין צצצט למילעמי' כפפ"י עביז, מה טליין נן צהוונומט דהקלמס, לעטוי ליטיעות זו מליכת סטקלמס צכל יוס, ולטכליה יט ה' הוועטל צצט, ולג' גען יט כטטיפר סנכל נעל אלג' חמר צפלוין צוילא צוילא צוינגלי צצצט, וכגען הפיאיג ליטלום קומוכ' צ"ט צהוונומט – צצט כבד סנכל נן וטליין למיטכוין ה' ציקצלו צצצט – ליטול זכות להתייר, ה' כל נעסות מליכות יט להוממייל, ציוו' לקוכ' ק' געטה צזה צצצט מליכת דלאוינימע, ה' נן בצליחות קומולא חמע"ט ה' ג' – ונס צטכל צפת זט מילוק, צצט זווע נמי סוח זולט סטומולס ולמי קומ' מוכלים שעוד מע"ט, צייך לומד ליגעטה כמו שאלויים כבד עוד מוקלט צצצט, ה' כל צנ"ל קליות סטנעלט צפת למ' פ' גולדע ולג' פיא' נו צטס טפללה מע"ט לייל שיעיר לומד געטה כמו טאליות שעוד מוקלט צצצט, רק קליות נולט צצצט געל יי' קהוונומט צל יטראלן ויט נס יומל צפַט טטכ' צצט – ע"ט צלעפ"ל לאחמיין צזא.

(נובחתי לדעת, סנס נחלתו מטע לתקופה היי"ה
לארטלאס רך צפיעו מונגול פמוכן צאס
מצען האוטומט, צ'לופן אהס ייגוּוּ סדרה הנכדים
לארטלאס מוקוס פצצת יונגר פנוּם פטוטומט שעז
קולס פצצת ולמי יונטה צ'יס פצצת יונת פנוּלמוּן, שעז
שיוכן מהלך מצען פטוטומט – ה"כ נלהוּה נס צה
שייך פטיגר פ"ל רק"י ז"ק"ר ליון לטן לו שסתום
לעשות קולס פצצת – עכ"ז קליינן לפקחים יונת צה
כיוון לבונג מלילכם לזרועיהם וככמלו).

1) ובוחש ליפ"ע הוא מקיימן ליל' עוגלי עכינה לקומי
יסכלל מחייב סנת צי"ל, שי' זקפני
מלך עזרא קי"ט ע"ה ומלך יו"ל קי"ס

כיוון לסוחול פולו ענו"ס היו קומס גמאליכטו עכזב סקוננה, כמג'ולר צלמיות גאנטיזות רקי" קפ"ה קוק"ה ק' ו, ויה"כ נפי סמג'ולר צמגנ"ה קיימן לכ"ב ק"ק ט' וו"ל מכותס לילכמי לה קנטו פאנטו"ס עד צוילו"ו ויה"כ קו"ל כמותכל בצעת, וארס כן צכי"ל דה"ק למחר סאנטן פקמולה על פלאור לכתני לה קנטו פלאוקה, ויה"כ סאנטאייה פקמולה צצגת נונגרא גאנטיזות צצגת – וזה מעטים כל וס, וליכון גמאליכטו מגפדי' למלה סימג, עיי' ז"מ ע"ו ב' ויכי" קילווזין כ"ג ה' ולי"ז ה'.

ובתשותבה בקהלתנו סי' ק"ו יונמי נערמי לתוכה
כיתר מכתבי ערך פערעך לטלה נער
ער, וכטחן דבוי צב"ה ס"מלה"ס ח"ג צבמנומות סס
לה"ר קרמן לר"ז צב"ה צב"ה ע"ה צב"ה קיון מ"ג, ובס
טהריה מטוס טעטל"ס עוזה מלניכס צבנחת
סתנתה, ויט נגיד כמגואר צב"ה, כיוון טהורה מלבד עט
טהריה קמונא נערמ"ה צב"ה, והלודן זולם צליהם רמא
ערועה פקولات הדרון, ומליחות עלו"ס נצ"ו"ס יט
לפקד נבו"ג, והוא כמגטי צב"ה ועד טעם מרוזים צויגר
- ג' כל לטлом קומור עליין קפה גם נונמר פקנין
צב"ה. ועכ"מ קריבין נבו"ג לטлом קומור ע"י פטראן עט
ומזא יט לפקד נבו"ג לטлом קומור ע"י פטראן עט
ליעזר קיון, צמוכת טמן מטל טנטה וטאפקד נקומו,
לכיוון לרס מעלב טמן מטל טנטה וטאפקד נקומו,
ועפ"ז רוכס קומוליס רוליס צוז מ"כ קמונא הדרעה
לכט"י עזיל, ולוינו כלהויל פיטריה לטלה צב"ה ע"ל
טמלה"ס, וטוה לה נמית רק לנען פטראן האמלה
צב"ה על יי' עכו"ס, ולט נמית רק כלל פטראן הנגמר
פקון צב"ה - וטראיכון נבו' פטראן יושעל גס
לה, וכיוון להוננו הונענו לו פטראן פטראן צב"ה,
ורוכס העממים נימוח טלה יוליכנו ויקבל הנען, וממיין
לה צוין פטראן לנגמי פטראן צב"ה, חז דוקה
בטהריה פטראן טרואן שיגומן פטראן צב"ה, וכטהי
לייטרלמי יומת הס"ל וכטהי, ויט וליאס למילוק
זה מסה דר' מהני צרי נזעמי ממכה נג' צפקוילו
צע" ט"ו, וככבר לעיל במלימת פטראן, וטהי דמגן
הניעס סי' נכו"ג תא"ל מג'ר במק"ס ס"ק ק"ל ח"ה
פטראן כו' רק מסוס מילימת טען (וללן במילס) צב"ה
המתגע מלכיזו לכל' אונן צלה נמה פטראן יט פטראן
מלילן) ומס כן צבולם טקומה צע"ה עט פטראן לעיל
מסוס מילימת עין נצל, מוג' - ופפלט לטיעת דה"י
ולמצע"ס, עכו"ס קונה צקסף, והס כן פטראן ליליאן

(ה) אבן צמינו הוטומט כוֹה הַעֲטָרָה לְסֶלֶתֶם
 (פְּלִיטָה גְּלִילִיָּה) סְטוּמָנִים נְסָס מְנֻעָן
 טוֹהָר נְלָס עַזְיָה הַטּוּמָן - צָב יְהֹוָה יוֹמָכָר, מְלָא
 דְּחַמּוּטָה וְעַדְתָּה צָב מְלָכָה לְמִזְרָחֵה, עַזְיָה כְּמַעַשְׂךָ
 קְוִיָּה מְצָבָה בְּכוֹסָה לְקָמִיס וּלְוּוּתָה וְכוֹן כְּלִיךְ
 שְׁלַחְיָרִין רְוַתְּמִין מַיְעַץ מְאֹס לְוָתָה, וְנָלָס לְהַגְּעָה
 מְזָה, מֵהַסְלָזָן צְמַנוּתָה לְמִילָה לְלִיכָּה מְפַעַּקְעָה

סקוקומת צבנתה כוונתו ריווי צבנת למוד צל' נאכלנעם, ומזה
וזעיר לנו צוזה שנקראת לח"כ צבנתו מוטע עס קומוייס
לקולוס לו נלהיל צבנת, וכמו צבנתה עמו מפלס כל יו'ס
בבו"כ, למקורי סיכוי יו'ס וארקו נקצל השכל צבנת הפיינו
הס מפלס לו עזoor כל פמלט זימה, כמו זו גז"ה ס"ז
צ"ג"ה, לטעילו צליחוי כך לו' מטאנו מייל נעצוונו
ההכלנעם, ולטהי לפקחת כמותה צמכוות ק"ל ה' –
השכל צבנת הרכז שפיינו צבנתו ס' לעתני' כמכמי'
געציג, וכלייש קיינו כמ"ז, להזכיר להפכיה כליטס נעכו"ס
עלן יו'ס טאנטן, געיג'ג גנטס צבנס הילעטני' דנטפאי'
לטיזומו' לטעכו"ס פום טוכן, וכצעינ'ל' צבנס הילעטני' ס'
לוקם סטטולו' נטעזומן וכטיפע צבנ' בנטם נימפס.

ח) אודוות מקיימת במאכילה למכלו סקסואיטין יין לנайл
ו טונה נל' צמה מס עבד נצל צמה בלא פ' ע'.
ו מקיימת נלה - וצעל מלולית קיימן זק' ו' מתהכילה
בלטצונו סטפנקו בלמידה סיינטיה וכוכ' וסלהיריך קלצת
זאה. וצינגר לטזין הי' צייר לפ' ע' הי' נל' מקלק נהייקו
תעלמיין, וככלהם קתלא'ת מללהיס, ולוי צייר לפ' ע'
בללעגן. מאכילה פגד'ק לאוון בק' אל' סכל בלא פ' ע'.

מה אמירות נקודות דמי סטוק' ע"ז כ"ג ל"ה
טיפוק עם דמי סטוק' מגנום י"ח קו"ד ל"ה
מוס"מ, פנקימייס מוס פטול דקלין טו וסו לי'
גולוקים מולדים צי' זם קילקット קו"ט' ממולא שמקצת
צבי"ק הו"מ קיינו כ"ה על סטטיזות, עי' גתאו' לעיל
קי' כ"ל מומ' צ' ופצעין – ויתר קליליס כל' סטטיז
לכחות צים נ' סכל יק' גלומות פוק'ק.

ככ לכמי הרים, סהמם למלומן
לעולות נגרתס סמויה למעלה ווועט.
גש' ק תרומה תש"ז לפ"ק.

ג'ש"ק תרומה תש"ז לפ"ק.

ב' ימוי סה

חמש בערין הניל

לכני היקר חוויב בחד"ת זו השכל מר שאול ייחי
במהיתבאה בלונדון יצ"ע.

מכונך סוקל לי בנסיבות על מזוכמי שוכני כעוץ
סוציאומטי למכוון צדקה כוון הוגני.
א) מה בסענות על טיטו טלי מקי פ' ז' ק' ל דמות
לעתן לנו'ס בגליים למכוון צדקה וארם כחיש
הSOCOK צדקה ונולדת כלג יהמיל לו למכוון צדקה מטוס
לט' לו טסום למכוון קולס פטנט לממי' ענו'ס

בש"ה. בפנים הbatisי, שיטת רשי' שבת קנ'ג וככ' א' דאיסור מלאכה ע"י עכו"ם בשבת מטעם שליחות, וכיודע שיטת רשי' דיש שליחות לעכו"ם לחומרא, עי' יו"ד סימן קס"ח ס"ה וטור שם, ואך בשאר איסורים דאמירה לעכו"ם אסור, עי' יו"ד רצ"ז ס"ד ועי' סוס"י ה', ג' ב' מסתמא לרשי' מטעם שליחות ג'ב' – ווש להעיר משנתה קל"ט, דפרק הגמא וליתן לאגדול נברוי, הא בגדוול נברוי שיריך לאסור מטעם שליחות לא כן בקטן נברוי כיון דאיו' שליחות לקטן, בכקידושין מ"ב א' ובמ"ע"א ע"ב – ונחתו רורת, כיון דבשם באמת בחורי מותר, ורק מטעם שינוי' היב פרוטה לתינוק, וכברש"י שם, ומミלא ע"י גדוול ערכ"ם ג'כ' כבר ייש שיגני. ונכו.

בְּהַלְלוּכָמִים צֹה – וְעַתָּה כַּמֵּזִי נֶם קִי צִיּוֹן כְּפָלִי צָלָמִי
וְכַעֲטָמָה לְלִימָנִי סִסְמָה כְּמָעָרָכָת וַיְזִי קִי כַּי צָהָל קָמָקָה
כְּעַמְתִּיר גּוֹלָמָה כָּל הַשִּׁיטָוֹת צֹה, וְגַס דְּלִצְיָה סִסְמָה קִכְיָה
הי' שִׁין זָמוּמָה לְזִוְּנָה לְמִקְיָעָה וְלִין נְפָהָדָה דְּלִכְרָוָס
סְמֻפּוֹנְקָמָוִיס – וּוּרְקָ בְּכָנוּגָן צִיִּיר, הַקִּי לְקִי אַל נְקִי פָּי
לְהַזְּזָן מְנוּכָי צִוְּתָן נְכִילָה נְעַזְוָסָה סְתָמָה יְמָזוֹר וְיְמָכוֹנוֹ
לְטַחְזָלָג; טִי הַקִּי עַמְּזָקָה וְלִבְנָן מִיְּצָבָן לְמַכְטָול וְקִרְבָּן
צְקָפָק לְסָתָמָה נֶלְגָן מְנוּכָנוֹ רִקְבָּנָי – יַל דְּסָס לְעַנְנוֹן
לְפָעָע, תְּלִי עַדְלִיכָּנָן עַזְבִּי מְלָאָמָיִינָה נְלִכָּה צִוְּוֹת,
עַי' מַוְךָ עַי' צִיִּיר, וּמַנְתָּה צִמְצָמָות, הַכְּלָבָן צִוְּעָד
לְהַזְּיָה רִקְבָּנָי סְמָל עַזְבָּי נְכָסָי, לְסָה יְחִינָה כְּמָסָה
מְעוֹטָמְלָטָעָנוֹ הוּא חִיוּוֹת, לְצִיעָתָה צִיִּיר וּסְקִיעָמָת מְוֹתָא
בְּמַמְוָה, וְגַס כְּיוֹן שְׂמָעוֹתָמָה עַזְבָּל כְּדָמָיִי סְמָול,
וּסְמָלְלָה מָס נְלִיךָן נְמָלָקָה צִצְמָת, יִסְמָמְלָקָה הַי' שִׁין
צֹה, לְפָעָע, דְּלַעַם הַלְּרִישָׁה צִוְּיָד לְזִיְּזָה לְלִמְזָה שִׁין,
וּמַלְתָּה פָּי הַי' תְּלִי כְּלָגִים סִיְּזִיר, וְאַלְכָסִיְּזִיר כְּלָבָן
לְזָוָת כָּה הַלְּרִיךָן צֹה – הַי' כָּסִיְּצָבָן נְעַזְוָסָה מִקְיָעָה דְּקָלוּ
יְוָתָר. וּמַיְזָה נְלִירִים קִי' בָּגִי רַי' הַזְּבָנָי נְסָמָה הַצְּמָה נְכִי
בְּנוּתָה, וּמַחְיוֹנָה נְפָעָה עַזְבָּיָה וְרַזְבָּה סְמָקָה, וְאַלְכָסִיְּצָבָן
לְזָוָת קְנוֹסָה סָס עַזְבָּיָה. וְזָחִוּוֹת לְקָמָנוֹ נְלִבָּה כְּבָיָה
מוֹנָגָה צִמְגָה לְטִיכָה לְלִיכָה מִיקָוָה נְכָעָתָה מְעָטָה לְיִצְחָק
לְפָעָע (וּלְכָלָוָה), מְלָסִיְּזִיר, קְוָנָה לְעִטָּה הַי' דְּסָה הַי' נֶן
מַתְמָעָן נֶן, וּבָעָע) וּמַסְלָטָס מַי' צִיְּזָה הַלְּרִיךָן צֹה,
כְּיוֹן סָבָ�וָה נְמָתָן קוֹסָה כְּתָמָלָתָה שְׂעִירָה, וְצִיְּנָי
לְסָשְׁקָל הַלְּיָקָורָה רִקְבָּנָי, מוֹעָתָה, וּלְסָהָמָת צִצְמָת בָּיָס
עַלְיוֹן הַיְנוֹ בְּרוֹר הַיְנוֹ סָוִי לְסָהָר מַסְמָה – גַּלְגָּלָן וּלְרוֹרָי
לְהַזְּזָן לְמַטָּות צֹה צִיִּיר. זָה וּלְרוֹרָי נְלִיחָלָן מְקוֹסָה
וּסְוּוֹסָה, וּלְלִזְעָנוֹנוֹ סְרָבָה מְהַלְלָי צִצְמָת, וְזָה
יְוָמָכָה, לְצָס יְסָס הַצָּס לְפָעָע, כְּיוֹן גַּס הַמְּלָאָה
מוֹעָטָמְלָטָעָנוֹ שְׂיָכָס לְמִלְלָה, וּלְעַלְמָתָה הַמְּלָאָה
מְמָלָה וּסְמָיִם לְהַמְּרָאָה גַּס כְּן עַזְבָּל, מִקְיָי פְּרִי עַזְבָּל
דְּנָמָה וּמַנוֹּם שְׁאַלְמָכָתִי צְקָפָי מַלְיָה עַמְלָק הַצְּבָעָה קִי

ו) ומעתה חכו קת על לזרין.

מה שכתבת, לכ"י מין מטס שטכל צפת, לשעכו"ס
הלוותני" כנפץ עזיל, ואבניהו קילם"ה רקי' למ"ג
ק"ה - מין רהי מטס, לנטס ממט צבכלעה,
לשעכו"ס סקמאנל נוטן פליום מוקולס שטכנת ומיטנת
סקל בימה, מטה"כ כי"ל כל קומס כוונת סקיניה לנעתמו.

בשנית. בפנים הפתאתי, שיטת רשי' שבת קנ"ג וככ"א דאיסור מלאכה עיי' עכו"ם בשבת מטעם שליחות, וכיוזע שיטת רשי' דיש שליחות לעכו"ם לחומרה, עיי' יי"ד סימן קס"ח ס"ה וטור שם, ואך בשאר איסורים דאמירה לעכו"ם אסור, עיי' יי"ד רצ"ז ס"ד ועוד סוס"י ה', ג"כ מסתמא לרשי' מטעם שליחות ג"כ - ויש להעיר משבת קל"ע, פריך הגמרא וליתן לפחות נכרין, הא בגודל נכרין שייך לאיסור מטעם שליחות לא כן בקטן נכרין כיון דאיתן שליחות לקטן, בכקידושין מ"ב א' וב"מ ע"א ע"ב - ונחתורהתי, כיון דבשם באמת חבריל מותר, ורק מטעם שינוי היב פרוטה לתינוק, וכברש"י שם, ומミילא עיי' גודל עכו"ם ג"כ כבר יש שיגני. ונכו.